

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta

15. helmikuuta 2016

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2016/C 059/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2016/C 059/02	Asia C-586/15 P: Valitus, jonka Lotte Co. Ltd on tehnyt unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-483/12, Nestlé Unternehmungen Deutschland v. SMHV 12.11.2015 antamasta tuomiosta . .	2
2016/C 059/03	Asia C-595/15 P: Valitus, jonka National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) ym. on tehnyt 14.11.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-577/12, NIOC ym. v. neuvosto, 4,9,2015 antamasta tuomiosta	3
2016/C 059/04	Asia C-626/15: Kanne 23.11.2015 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto	5

2016/C 059/05	Asia C-633/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 30.11.2015 – London Borough of Ealing v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	6
2016/C 059/06	Asia C-640/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (Irlanti) on esittänyt 2.12.2015 – Minister for Justice and Equality v. Tomas Vilkas	7
2016/C 059/07	Asia C-657/15 P: Valitus, jonka Viasat Broadcasting UK Ltd on tehnyt 7.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio, 24.9.2015 antamasta tuomiosta	8
2016/C 059/08	Asia C-659/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Saksa) on esittänyt 9.12.2015 – Rikosoikeudenkäynti Robert Caldararuta vastaan	9
2016/C 059/09	Asia C-660/15 P: Valitus, jonka Viasat Broadcasting UK Ltd on tehnyt 8.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-125/12, Viasat Broadcasting UK v. komissio, 24.9.2015 antamasta tuomiosta	9
2016/C 059/10	Asia C-665/15: Kanne 14.12.2015 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta	10

Unionin yleinen tuomioistuin

2016/C 059/11	Asia T-486/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Orange Polska v. komissio (Kilpailu — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Puolan televiestintämarkkinat — Päätös, jossa todetaan SEUT 102 artiklan rikkominen — Vakiintuneen operaattorin asettamat edellytykset sille, että uudet operaattorit saavat maksullisen pääsyn verkkoon ja tukkutason laajakaistayhteyspalveluihin — Oikeutettu intressi kilpailusääntöjen rikkomisen toteamiseen — Sakot — Perusteluvollisuus — Rikkomisen vakavuus — Lieventävät seikat — Oikeasuhteisuus — Täysi harkintavalta — Sakkojen laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat)	12
2016/C 059/12	Asia T-242/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – SNCF v. komissio (Valtiontuki — Ranskan täytäntöön panemat tuet Sernam SCS:n hyväksi — Rakenneuudistus- ja pääomasijoitustuet, takuusoimukset ja SNCF:n luopuminen saatavistaan Sernamilta — Päätös, jossa tuet todetaan sisämarkkinoille soveltumattomiksi — Tuen väärinkäyttö — Takaisin periminen — Taloudellinen jatkuvuus — Yksityinen sijoittaja -arviointiperuste)	13
2016/C 059/13	Asia T-275/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Italia v. komissio (Kieliä koskevat järjestelyt — Kääntäjien palvelukseen ottamista koskevia avoimia kilpailuja koskeva ilmoitus — Kolmesta kielestä valittava toinen kieli — Kilpailuun hakijoiden kanssa käytettävä kommunikaatiokieli — Asetus N:o 1 — Henkilöstösääntöjen 1 e artiklan 1 kohta 27 artikla ja 28 artiklan f kohta — Syrjintäkiellon periaate — Oikeasuhteisuus)	13
2016/C 059/14	Asia T-295/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Italia v. komissio (Kieliä koskevat järjestelyt — Hallintovirkamiesten palvelukseenottoa koskevien kilpailuilmoitusten oikaiseminen — Uudet kilpailumenettelyt — Toisen kielen valitseminen kolmesta kielestä — Asetus N:o 1 — Henkilöstösääntöjen 1e artiklan 1 kohta, 27 artikla sekä 28 artiklan f kohta — Syrjintäkiellon periaate — Oikeasuhteisuus)	14

2016/C 059/15	Asia T-510/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Italia v. komissio (Kieliä koskevat järjestelyt — Kääntäjien palvelukseenottamista koskevia avoimia kilpailuja koskeva ilmoitus — Kolmesta kielestä valittava toinen kieli — Kilpailuun hakijoiden kanssa käytettävä kommunikaatiokieli — Asetus N:o 1 — Henkilöstösääntöjen 1 e artiklan 1 kohta 27 artikla ja 28 artiklan f kohta — Syrjintäkiellon periaate — Oikeasuhteisuus)	15
2016/C 059/16	Yhdistetyt asiat T-515/13 ja T-719/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Espanja ym. v. komissio (Valtiontuot — Laivanrakennus — Laivojen rahoitusta ja hankintaa varten käyttöön otettuihin tiettyihin sopimuksiin sovellettavat verosäännökset — Päätös, jolla tuki todetaan osittain sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja jossa määrätään sen osittaisesta takaisin perimisestä — Kumoamiskanne — Yksityistä erikseen koskeva päätös — Tutkittavaksi ottaminen — Etu — Valikoivuus — Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan — Kilpailua rajoittava vaikutus — Perusteluvollisuus)	16
2016/C 059/17	Asia T-624/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Bice International v. SMHV – Bice (bice) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön sanamerkki bice — Aiempi kansallinen kuvamerkki 1926 BiCE RISTORANTE — Aiemman tavaramerkin tosiasiallisen käytön puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 57 artiklan 2 ja 3 kohta)	17
2016/C 059/18	Asia T-79/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Olympus Medical Systems v. SMHV (3D) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin 3D rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)	17
2016/C 059/19	Asia T-673/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.12.2015 – Italia v. komissio (Kumoamiskanne — Valtiontuki — Liikenne — Airport Handling SpA:n perustaminen — Päätös aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdassa määrätty virallinen tutkintamenettely — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Kanteen nostamisajankohtana täysin täytäntöönpannut tukitoimet — Tutkimatta jättäminen)	18
2016/C 059/20	Asia T-224/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.12.2015 – Cofely Solelec ym. v. parlamentti (Kumoamiskanne — Julkiset rakennusurakat — Tarjouspyyntömenettely — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen — Valituksenalaisen päätöksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	18
2016/C 059/21	Asia T-543/15 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 17.12.2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann ym. v. ECHA (Väliaikainen oikeussuoja — REACH — Biosidivalmisteiden asettaminen saataville markkinoilla ja niiden käyttö — Yhtiön merkitseminen tehoaineen toimittajana asetuksen (EU) N:o 528/2012 95 artiklassa tarkoitettuun luetteloon — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	19
2016/C 059/22	Asia T-669/15 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 17.12.2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann ym. v. ECHA (Väliaikainen oikeussuoja — REACH — Biosidivalmisteiden asettaminen saataville markkinoilla ja niiden käyttö — Yhtiön merkitseminen tehoaineen toimittajana asetuksen (EU) N:o 528/2012 95 artiklassa tarkoitettuun luetteloon — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	20
2016/C 059/23	Asia T-600/15: Kanne 22.10.2015 – PAN Europe ym. v. komissio	20
2016/C 059/24	Asia T-630/15: Kanne 10.11.2015 – Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland v. komissio	21
2016/C 059/25	Asia T-631/15: Kanne 11.11.2015 – Stena Line Scandinavia v. komissio	22

2016/C 059/26	Asia T-673/15: Kanne 19.11.2015 – Guardian Europe v. Euroopan unioni	23
2016/C 059/27	Asia T-682/15 P: Valitus, jonka Patrick Wanègue on tehnyt 15.9.2015 virkamiestuomioistuimen asiassa F-21/15, Wanègue v. alueiden komitea, 26.11.2015 antamasta määräyksestä	24
2016/C 059/28	Asia T-684/15 P: Valitus, jonka Roderich Weissenfels on tehnyt 27.11.2015 virkamiestuomioistuimen asiassa F-92/14, Weissenfels v. parlamentti, 24.9.2015 antamasta tuomiosta	26
2016/C 059/29	Asia T-688/15 P: Valitus, jonka Peter Schönberger on tehnyt 28.11.2015 virkamiestuomioistuimen asiassa F-14/12 RENV, Schönberger v. tilintarkastustuomioistuin, 30.9.2015 antamasta tuomiosta . . .	27
2016/C 059/30	Asia T-692/15: Kanne 25.11.2015 – HTTS v. neuvosto	28
2016/C 059/31	Asia T-698/15 P: Valitus, jonka Juha Tapio Silvan on tehnyt 2.12.2015 virkamiestuomioistuimen asiassa F-83/14, Silvan v. komissio, 22.9.2015 antamasta tuomiosta	28
2016/C 059/32	Asia T-705/15: Kanne 2.12.2015 – Syriatel Mobile Telecom v. neuvosto	30
2016/C 059/33	Asia T-707/15: Kanne 3.12.2015 – Souruh v. neuvosto	30
2016/C 059/34	Asia T-708/15: Kanne 3.12.2015 – Cham ja Bena Properties v. neuvosto	31
2016/C 059/35	Asia T-709/15: Kanne 3.12.2015 – Almashreq Investment Fund v. neuvosto	32
2016/C 059/36	Asia T-710/15: Kanne 3.12.2015 – Drex Technologies v. neuvosto	32
2016/C 059/37	Asia T-711/15: Kanne 3.12.2015 – Othman v. neuvosto	33
2016/C 059/38	Asia T-712/15: Kanne 3.12.2015 – Crédit Mutuel Arkéa v. EKP	33
2016/C 059/39	Asia T-714/15: Kanne 2.12.2015 – Makhoul v. neuvosto	34
2016/C 059/40	Asia T-715/15: Kanne 4.12.2015 – BBY Solutions v. SMHV – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)	35
2016/C 059/41	Asia T-716/15: Kanne 30.11.2015 – Gallardo Blanco v. SMHV – Expasa Agricultura y Ganadería (H-kirjaimen muotoisten hevosen suitsien muotoisen poltinraudan kuva)	36
2016/C 059/42	Asia T-718/15: Kanne 9.12.2015 – PTC Therapeutics International v. EMA	37
2016/C 059/43	Asia T-719/15 P: Valitus, jonka LP on tehnyt 8.12.2015 virkamiestuomioistuimen asiassa F-73/14, 28.9.2015 antamasta määräyksestä	37
2016/C 059/44	Asia T-720/15: Kanne 4.12.2015 – komissio v. CINAR	38
2016/C 059/45	Asia T-722/15: Kanne 4.12.2015 – Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns v. komissio	38
2016/C 059/46	Asia T-723/15: Kanne 4.12.2015 – Genossenschaftsverband Bayern v. komissio	40

2016/C 059/47	Asia T-727/15: Kanne 14.12.2015 – Justice & Environment v. komissio	41
2016/C 059/48	Asia T-729/15: Kanne 17.12.2015 – MSD Animal Health Innovation ja Intervet international v. EMA	41
2016/C 059/49	Asia T-737/15: Kanne 18.12.2015 – Hydro Aluminium Rolled Products v. komissio	42
2016/C 059/50	Asia T-738/15: Kanne 18.12.2015 – Aurubis ym. v. komissio	43
2016/C 059/51	Asia T-743/15: Kanne 21.12.2015 – Vinnolit v. komissio	44
2016/C 059/52	Asia T-745/15: Kanne 22.12.2015 – FH Scorpio v. SMHV – Eckes-Granini Group (YO!)	45
2016/C 059/53	Asia T-746/15: Kanne 22.12.2015 – Biofa v. komissio	46
2016/C 059/54	Asia T-750/15: Kanne 22.12.2015 – Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft ym. v. komissio	47
2016/C 059/55	Asia T-755/15: Kanne 30.12.2015 – Luxemburg v. komissio	48
2016/C 059/56	Asia T-756/15: Kanne 21.12.2015 – Tengermann Warenhandelsgesellschaft v. SMHV — Fédération Internationale des Logis (T)	49
2016/C 059/57	Asia T-759/15: Kanne 29.12.2015 – Fiat Chrysler Finance Europe v. komissio	49
2016/C 059/58	Asia T-760/15: Kanne 23.12.2015 – Alankomaat v. komissio	50
2016/C 059/59	Asia T-482/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.12.2015 – Ahrend Furniture v. komissio	51
Virkamiestuomioistuin		
2016/C 059/60	Asia F-148/15: Kanne 21.12.2015 – ZZ v. komissio	52
2016/C 059/61	Asia F-151/15: Kanne 23.12.2015 – ZZ v. komissio	52

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2016/C 059/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 48, 8.2.2016

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 38, 1.2.2016

EUVL C 27, 25.1.2016

EUVL C 16, 18.1.2016

EUVL C 7, 11.1.2016

EUVL C 429, 21.12.2015

EUVL C 414, 14.12.2015

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Valitus, jonka Lotte Co. Ltd on tehnyt unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-483/12, Nestlé Unternehmungen Deutschland v. SMHV 12.11.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-586/15 P)

(2016/C 059/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Lotte Co. Ltd (edustaja: Rechtsanwältin M. Knitter)

Muut osapuolet: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH, sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) 15.9.2015 antama tuomio (T-483/12) kumotaan ja sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 3.9.2012 asiassa R 2103/2010-4 antamasta päätöksestä nostettu kanne hylätään
- toissijaisesti unionin yleisen tuomioistuimen antama tuomio kumotaan ja asia palautetaan kyseiseen tuomioistuimeen
- kantaja (Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja katsoo, että asiassa on rikottu yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohdasta. Konkreettisesti se tuo esille kolme oikeudellista virhettä.

1. Valittaja katsoo, että asiassa on käytetty vääriä arviointiperusteita arvioitaessa sitä, oliko tavaramerkin, johon väite perustuu, konkreettisesti käytössä kyse asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitusta sallitusta poikkeamisesta. Valittaja esittää tämän osalta, että unionin yleinen tuomioistuin määritteli oikeudellisesti virheellisellä tavalla tavaramerkin, johon väite perustuu, erottamiskykyiset osat sekaannusvaaran toteamiseen käytettävien perusteiden perusteella. Tavaramerkkiin sisältyvien tiettyjen osien merkittävälle luonteelle tai hallitsevuudelle, joka on ratkaiseva tekijä määriteltäessä sekaannusvaaran olemassaoloa, ei voida antaa samaa painoarvoa määriteltäessä poikkeavan käytön sallittavuutta. Tässä yhteydessä kyse ei ole sen selvittämisestä, onko sekaannusvaara olemassa. Pikemminkin ratkaisevaa on, poikkeako käytön muoto rekisteröidystä tavaramerkistä vain niin vähäisesti, että näitä merkkejä voidaan pitää kokonaisuudessaan vastaavina.

2. Unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi jättänyt ottamatta huomioon kaikki tavaramerkin, johon väite perustuu, erottamiskykyisten osien määrittämisen kannalta merkitykselliset olosuhteet. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen hyväksyessään valituslautakunnan käyttämät perusteet sellaisinaan ilman, että se olisi itse tarkastellut monitahoisen tavaramerkin, johon väite perustuu, lukuisia osia yksitellen.
3. Valittajan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen suorittamassa käytön muodon määrittämisen perustelemissa on ristiriitaisuuksia ja ajatusvirheitä. Unionin yleinen tuomioistuin toteaa tosin, että käytetty merkki saa poiketa siitä muodosta, jossa se on rekisteröity, ainoastaan ”vähäisten osien” osalta ja että käytettyä merkkiä ja rekisteröityä merkkiä oli pidettävä ”kokonaisuudessaan vastaavina”, jotta merkkiä voidaan katsoa käytetyn haltijan oikeudet säilyttävällä tavalla. Unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin soveltanut näitä arviointiperusteita ristiriitaisella tavalla ja tehnyt soveltaessaan ajatusvirheitä. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin käyttää jäykkää tutkintaa tutkiessaan, esiintyvätkö käytetyssä muodossa ne kolme elementtiä, joita se pitää erottamiskykyisinä. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo näiden perusteiden perusteella, että kyseessä on haltijan oikeudet säilyttävä käyttö ja jättää ottamatta silloin huomioon, että käytettyyn muotoon on lisätty lukuisia uusia elementtejä, minkä jälkeen käytettyä merkkiä ja rekisteröityä tavaramerkkiä ei voi enää pitää ”kokonaisuudessaan vastaavina”.

Valitus, jonka National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) ym. on tehnyt 14.11.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-577/12, NIOC ym. v. neuvosto, 4.9.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-595/15 P)

(2016/C 059/03)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat:

National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC), National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs), Iran Fuel Conservation Organization (IFCO), Karoon Oil & Gas Production Co., Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC), Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO), National Iranian Drilling Co. (NIDC), South Zagros Oil & Gas Production Co., Maroun Oil & Gas Co., Masjed-Soleym Oil & Gas Co. (MOGC), Gachsaran Oil & Gas Co., Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC), Arvandan Oil & Gas Co. (AOGC), West Oil & Gas Production Co., East Oil & Gas Production Co. (EOGPC), Iranian Oil Terminals Co. (IOTC), Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (edustaja: avocat J.-M. Thouvenin)

Muu osapuoli:

Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston 4.9.2015 asiassa T-577/12 antama tuomio on kumottava
- kantajien Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämät vaatimukset on hyväksyttävä
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäisellä valitusperusteellaan valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa katsoessaan, että koska täytäntöönpanoasetus N:o 945/2012⁽¹⁾ koskee asetuksen N:o 267/2012⁽²⁾ 46 artiklan 2 kohtaa, ensin mainitussa on katsottava selvästi mainitun, että sen oikeudellinen perusta on kyseinen 46 artiklan 2 kohta.

2. Toisella valitusperusteellaan valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 55–57 kohdassa, jotka tiivistyvät toteamukseen siitä, että ”SEUT 215 artiklan 2 kohdasta ei ilmene, että yksittäiset rajoittavat toimenpiteet, joita on kohdistettu luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin taikka ei-valtiollisiin ryhmiin tai yhteisöihin, olisi toteutettava SEUT 215 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä”. SEUT 215 artiklan 1 kohdassa, joka on ainoa rajoittavia toimenpiteitä koskeva määräys, todetaan yhtäältä, että ainoa tällaisiin toimenpiteisiin sovellettava menettely on siinä määrätty menettely, eikä siinä määrätä mistään muista menettelyistä. Toisaalta SEUT 291 artikla on ristiriidassa SEUT 215 artiklan 2 kohdan kanssa. Toissijaisesti valittajat väittävät, että SEUT 291 artiklan 2 kohtaa ei voida ymmärtää siten, että sillä voitaisiin antaa neuvostolle rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi muu oikeudellinen perusta kuin SEUT 215 artiklan 2 kohta. Niin ikään toissijaisesti ja sitä tilannetta varten, että asiassa katsottaisiin, että SEUT 291 artiklan 2 kohdalla voidaan antaa neuvostolle rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi muu oikeudellinen perusta kuin SEUT 215 artiklan 2 kohta, valittajat väittävät, että tämän oikeudellisen perustan käyttäminen käsiteltävässä asiassa ei silti ole lainmukaista.
3. Kolmannella valitusperusteellaan – joka on esitetty toissijaisesti sitä tilannetta varten, että asiassa katsottaisiin, että SEUT 291 artiklan 2 kohdan käyttö perustana yksilöihin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi on oikeudellisesti mahdollista sellaisten rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä, jotka alun perin perustuivat SEUT 215 artiklaan – valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 75–83 kohdassa, että neuvosto on SEUT 291 artiklan 2 kohdan ilmaisun mukaisesti ”asianmukaisesti perustellut” tämän tilanteeseen ainoana käytettävissä olleen poikkeusmenettelyn käytön. Valittajat toteavat, että perustelujen on oltava nimenomaisia ja että, vaikka oletettaisiin, että implisiittiset perustelut voisivat täyttää tämän edellytykset, kyseinen edellytys ei täyty käsiteltävässä asiassa, koska unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut kyseessä olevia kohtia virheellisesti.
4. Neljännellä valitusperusteellaan – joka on esitetty toissijaisesti sitä tilannetta varten, että asiassa katsottaisiin, että SEUT 291 artiklan 2 kohdan käyttö perustana yksilöihin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi on oikeudellisesti mahdollista sellaisten rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä, jotka alun perin perustuivat SEUT 215 artiklaan – valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 87 kohdassa, että asetuksen N:o 267/12 46 artiklan 2 kohdassa neuvostolle varataan oikeus panna täytäntöön mainitun asetuksen 23 artiklan 2 ja 3 kohdan säännökset, mikä riitti täyttämään velvollisuuden perustella kyseisen säännöksen oikeudellinen perusta, joka on SEUT 291 artiklan 2 kohta. Valittajien mukaan unionin yleinen tuomioistuin on päätenyt tähän lopputulokseen tulkitsemalla virheellisesti asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 2 kohtaa.
5. Viidennellä valitusperusteellaan – joka on esitetty toissijaisesti sitä tilannetta varten, että asiassa katsottaisiin, että SEUT 291 artiklan 2 kohdan käyttö perustana yksilöihin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi on oikeudellisesti mahdollista sellaisten rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä, jotka alun perin perustuivat SEUT 215 artiklaan – valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 86–88 kohdassa, että unionin oikeudellisten toimien perusteluvelvollisuus ei edellyttänyt, että neuvosto ilmoittaa nimenomaisesti, että asetus N:o 267/2012 perustui SEUT 291 artiklan 2 kohtaan sikäli kuin kyse oli asetuksen 46 artiklan 2 kohdasta.
6. Kuudella valitusperusteellaan valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan valituksenalaisen tuomion 100–103 kohdassa, että siitä, ovatko unionin toteuttamat rajoittavat toimenpiteet oikeusvarmuuden ja säännösten ennakoitavuuden periaatteiden – joista ilmenee, että tällaisten toimenpiteiden on oltava selviä ja täsmällisiä – mukaisia, varmistutaan oikeuskäytännöstä ilmenevien unionin toimien yhtenäistä tulkintaa koskevien sääntöjen perusteella, ja näiden sääntöjen mukaan kyseisiä toimia on tulkittava ja sovellettava muilla virallisilla kielillä laadittujen versioiden valossa.
7. Seitsemännellä valitusperusteellaan valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen valituksenalaisen tuomion 134 kohdassa katsoessaan, että asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan d alakohta (riidanalainen kriteeri) on oikeusvaltioperiaatteen ja yleisemmin ilmaistuna unionin oikeuden mukainen, koska se ei ole mielivaltaisen eikä satunnaisen, ja saman tuomion 140 kohdassa katsoessaan, että riidanalaisella kriteerillä rajoitetaan neuvoston harkintavaltaa asettamalla objektiivisia kriteereitä ja taataan unionin oikeudessa edellytetty ennakoitavuuden taso. Valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tulkitessaan riidanalaisista kriteereistä suhteessa 13.3.2012 annettuun tuomioon *Melli Bank v. neuvosto* (C-380/09 P).

8. Kahdeksannella valitusperusteellaan, joka on esitetty toissijaisesti, valittajat väittävät, että vaikka oletettaisiin, että lähellä olevien henkilöiden käsitteelle on annettava unionin yleisen tuomioistuimen sille antama merkitys, sitä on todettava sovelletun asiassa virheellisesti.

- ⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 15.10.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 945/2012, (EUVL L 282, s. 16).
- ⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1).

Kanne 23.11.2015 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-626/15)

(2016/C 059/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bouquet, E. Paasivirta ja C. Hermes)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- on kumottava osittain 11.9.2015 annettu neuvoston päätös, sellaisena kuin se sisältyy pysyvien edustajien komitean puheenjohtajan 11.9.2015 tekemään päätelmään, jossa hyväksyttiin se, että unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta toimitetaan keskusteluasiakirja, joka koskee sellaista tulevaa komissiolle tehtävää ehdotusta Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiseksi, jonka tarkoituksena on suojellun merialueen perustaminen Weddellin merelle, esitetty pysyvien edustajien komitean 23.9.2015 pidetyn 2554. kokouksen pöytäkirjan tiivistelmässä (asiakirja 11837/15, 65 kohta, s. 19 ja 20, ja asiakirja 11644/1/15/REV), siltä osin kuin neuvosto määräsi, että keskusteluasiakirja toimitetaan unionin ja sen jäsenvaltioiden nimissä sen sijaan, että se toimitettaisiin yksin unionin nimissä.
- Euroopan unionin neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio vaatii tällä kanteella unionin tuomioistuinta kumoamaan 11.9.2015 annetun neuvoston päätöksen siltä osin kuin neuvosto määräsi, että keskusteluasiakirja Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämiseksi siten, että Weddellin merelle perustetaan suojeltu merialue, toimitetaan komissiolle unionin ja sen jäsenvaltioiden nimissä sen sijaan, että se toimitettaisiin yksin unionin nimissä.

Komissio toteaa, että kun riidanalaisessa päätöksessä katsotaan, että alalla on jaettu toimivalta ja että tämän vuoksi keskusteluasiakirjasta pitäisi päättää yksimielisesti ja se pitäisi toimittaa unionin ja sen jäsenvaltioiden nimissä, kyseinen päätös on lainvastainen, koska se estää komissiota toimittamasta tätä asiakirjaa yksin unionin nimissä, mikä on vastoin unionin yksinomaista toimivaltaa alalla (ja komission etuoikeuksia edustaa unionia).

Komissio esittää riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan kanteensa tueksi kaksi oikeudellista perustetta.

Komissio väittää ensiksi, että kun neuvosto antoi riidanalaisen toimen, se loukkasi SEUT 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määrättyä unionin yksinomaista toimivaltaa meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisen alalla. Komissio katsoo ensiksi, että neuvosto ei ole ottanut huomioon toimenpiteen, jota riidanalainen toimi koskee, oikeudellista asiayhteyttä sekä Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan yleissopimuksen että unionin puitteissa. Komissio katsoo toiseksi, että neuvosto ei ole ottanut huomioon tämän toimenpiteen tavoitetta ja sisältöä.

Komissio väittää toiseksi toissijaisesti, että vaikka olisi niin, että toimenpidettä ei tulisi pitää SEUT 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuna meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistoimenpiteenä, neuvosto on riidanalaisen toimen antaessaan joka tapauksessa loukannut unionin yksinomaista toimivaltaa, koska unionilla on yksinomainen ulkoinen toimivalta alalla sen vuoksi, että suunniteltu toimenpide voi vaikuttaa unionin sääntöihin tai muuttaa niiden ulottuvuutta SEUT 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tavoin. Komissio katsoo ensiksi, että neuvosto ei ole ottanut huomioon, että suunniteltu toimenpide voi vaikuttaa kahteen johdetun oikeuden asetukseen (asetukset (EY) N:o 600/2004 ⁽¹⁾ ja (EY) N:o 601/2004 ⁽²⁾) tai muuttaa niitä. Komissio katsoo toiseksi, että neuvosto ei ole ottanut huomioon unionin kesäkuussa 2014 antamaan puitelausumaan vaikuttamista tai sen muuttamista.

⁽¹⁾ Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan yleissopimuksen alueella tapahtuvaan kalastustoimintaan sovellettavista teknisistä toimenpiteistä 22.3.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 600/2004 (EUVL L 97, s. 1).

⁽²⁾ Kalastustoimintaan sovellettavista valvontatoimenpiteistä Etelämantereen meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä koskevan yleissopimuksen alueella ja asetusten (ETY) N:o 3943/90, (EY) N:o 66/98 ja (EY) N:o 1721/1999 kumoamisesta 22.3.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 60/2004 (EUVL L 97, s. 16).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 30.11.2015 – London Borough of Ealing v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-633/15)

(2016/C 059/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: London Borough of Ealing

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko Yhdistynyt kuningaskunta asettaa direktiivin ⁽¹⁾ 133 artiklan viimeisen kohdan nojalla kyseisen artiklan d alakohtaan sisältyvän edellytyksen julkisoikeudellisille laitoksille, i) kun asianomaisia liiketoimia verotettiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa 1.1.1989 mutta muihin urheilupalveluihin sovellettiin vapautusta kyseisenä ajankohtana ja ii) kun asianomaisille liiketoimille ei ollut myönnetty vapautusta kansallisen lainsäädännön perusteella ennen kuin Yhdistynyt kuningaskunta päätti asettaa 133 artiklan d alakohtaan sisältyvän edellytyksen?

- 2) Jos vastaus edellä olevaan ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, voiko Yhdistynyt kuningaskunta asettaa direktiivin 133 artiklan d alakohtaan sisältyvän edellytyksen voittoa tavoittelemattomille julkisoikeudellisille laitoksille soveltamatta tätä edellytystä myös muihin voittoa tavoittelemattomiin yhteisöihin kuin julkisoikeudellisiin laitoksiin?
- 3) Jos vastaus edellä olevaan toiseen kysymykseen on myöntävä, voiko Yhdistynyt kuningaskunta jättää soveltamatta 132 artiklan 1 kohdan m alakohtaan sisältyvää vapautusta kaikkiin voittoa tavoittelemattomiin julkisoikeudellisiin laitoksiin tutkimatta tapauskohtaisesti, voisiko vapautuksen myöntäminen johtaa arvonlisäverovelvollisia kaupallisia yrityksiä haittaavaan kilpailun vääristymiseen?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (Irlanti) on esittänyt 2.12.2015 – Minister for Justice and Equality v. Tomas Vilkas

(Asia C-640/15)

(2016/C 059/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Minister for Justice and Equality

Vastapuoli: Tomas Vilkas

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Mahdollistetaanko ja/tai sallitaanko puitepäätöksen (¹) 23 artiklassa uudesta luovuttamispäivästä sopiminen useammin kuin kerran?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, päteekö se johonkin vai kaikkiin seuraaviin tilanteisiin: kun etsittyä henkilöä ei kyetä luovuttamaan 2 kohdan mukaisessa määräajassa jossakin jäsenvaltiossa ilmenevän ylivoimaisen esteen vuoksi, minkä takia sovitaan uudesta luovuttamispäivästä, ja kun
- i) tällaisten olosuhteiden todetaan jatkuvan tai
- ii) niiden todetaan lakkaamisensa jälkeen toistuvan tai

- iii) niiden lakkaamisen jälkeen on ilmaantunut erilaisia tällaisia esteitä, joiden vuoksi etsittyä henkilöä ei kyetä tai ei todennäköisesti kyetä luovuttamaan mainittuun uuteen luovuttamispäivään liittyvässä määräajassa?

(¹) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäättös 2002/584/YOS (EYVL L 190, s. 1).

Valitus, jonka Viasat Broadcasting UK Ltd on tehnyt 7.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio, 24.9.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-657/15 P)

(2016/C 059/07)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Valittaja: Viasat Broadcasting UK Ltd (edustajat: advokat M. Honoré ja advokat S. Kalsmose-Hjelmberg)

Muut osapuolet: TV2 Danmark A/S, Euroopan komissio ja Tanskan kuningaskunta

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio, 24.9.2015 antaman tuomion tuomiolauselman 1 kohta on kumottava (vaatimus 1) ja
- unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio, 24.9.2015 antaman tuomion se osa on kumottava, jolla unionin yleinen tuomioistuin hyväksyy kantajan ensimmäisen kanneperusteen kolmannen osan (vaatimus 2) ja
- TV2:n ja Tanskan kuningaskunnan nostaman kumoamiskanne on ratkaistava komission hyväksi ja
- TV2/Danmark ja Tanska kuningaskunta, jotka ovat kantajia ensimmäisessä oikeusasteessa, on velvoitettava korvaamaan Viasatin oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Viasat väittää ensimmäisen vaatimuksen yhteydessä, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi perusteettomasti, että komissio oli tehnyt virheen todetessaan, että TV2 Reklame A/S:n vuosina 1995 ja 1996 saamat mainostulot olivat valtiontukea.

Viasat väittää lisäksi, että vuosien 1995 ja 1996 mainostulot merkitsivät valtion varojen siirtoa, koska mainostulot kulkivat TV2 Reklame A/S -yhtiön ja TV2-Fondenin kautta, jotka kumpikin olivat valtion määräysvallassa. Kulttuuriministeri ja parlamentin pysyvä valtiovarainvaliokunta päättivät lisäksi varojen konkreettisesta käytöstä. Unionin yleinen tuomioistuin erehtyi myös katsoessaan, että TV2:lla oli laillinen oikeus TV2-Fondenin varoihin tai osaan niistä.

Viasat väittää toisen vaatimuksensa yhteydessä, että unionin yleinen tuomioistuin teki virheen hyväksyessään kantajan väitteen siitä, että toinen Altmarmark-edellytys oli täytynyt asiassa (88–111 kohta). Viasat huomauttaa, että unionin yleinen tuomioistuin tarkastelee tuomiossaan yksinomaan sellaista tulkintaa riidanalaisesta päätöksestä, joka komissio oli unionin yleisen tuomioistuimen mielestä esittänyt unionin yleiselle tuomioistuimelle jätetyissä oikeudenkäyntiasiakirjoissa, tutkimatta kuitenkaan riidanalaisen päätöksen perusteluja. Riidanalaisen päätöksen 114–116 perustelukappaleessa ei ole kuitenkaan mitään, josta ilmenisi, että toinen Altmarmark-edellytys sisältää vaatimuksen korvauksen saajan tehokkuudesta.

Unionin yleisen tuomioistuimen olisi siis pitänyt ottaa kantaa siihen, saattoiko komissio edellyttää perustellusti toisen Altmarmark-edellytyksen yhteydessä, että sen lisäksi, että TV2:n tulevien mainostulojen (eli tulopuolen) oli oltava ennakoitavissa, näin oli oltava korvausta laskettaessa myös kustannuspuolen osalta.

Viasat väittää, että komission vaatimus riittävästä avoimuudesta kustannuspuoleen liittyen on johdonmukainen ja välttämätön seuraus niistä huomattavista vapauksista, jotka julkisen palvelun tarjoajalla on radio- ja televisioalalla: ks. mm. asiassa T-289/03 annetun tuomion BUPA v. komissio 214 kohta.

Kustannuspuolta ympäröivän avoimuuden tarve on merkityksellinen myös muiden Altmark-kriteerien osalta: ks. unionin yleisen tuomioistuimen tuomio asiassa Viasat v. komissio, T-125/12, 80–83 kohta.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Saksa) on esittänyt
9.12.2015 – Rikosoikeudenkäynti Robert Caldararuta vastaan**

(Asia C-659/15)

(2016/C 059/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Robert Caldararu

Muu osapuoli: Generalstaatsanwaltschaft Bremen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen (2002/584/YOS) ⁽¹⁾ 1 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että luovuttaminen rangaistuksen täytäntöönpanoa varten ei ole sallittua, jos on painavia perusteita katsoa, että säilöönoton olosuhteet ovat pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa sellaiset, että niillä loukataan asianomaisen henkilön perusoikeuksia ja yleisiä oikeusperiaatteita, sellaisina kuin ne on vahvistettu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa, vai onko sitä tulkittava siten, että täytäntöönpanovaltio voi tehdä tällaisissa tapauksissa päätöksen siitä, että luovuttamisen salliminen edellyttää säilöönoton olosuhteita koskevien sääntöjen noudattamista koskevaa vakuutusta, tai että sen on tehtävä tällainen päätös? Voiko täytäntöönpanojäsenvaltio esittää konkreettisia vähimmäisvaatimuksia, jotka vakuutuksen kohteena olevien säilöönoton olosuhteiden on täytettävä, tai onko sen esitettävä tällaisia vaatimuksia?
- 2) Onko eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS 5 artiklaa ja 6 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että pidätysmääräyksen antavalla oikeusviranomaisella on myös oikeus antaa vakuutuksia säilöönoton olosuhteita koskevien sääntöjen noudattamisesta, vai ratkaistaanko tämä pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion kansallisen toimivallanjaon mukaisesti?

⁽¹⁾ EYVL L 190, s. 1.

**Valitus, jonka Viasat Broadcasting UK Ltd on tehnyt 8.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen
(kahdeksas jaosto) asiassa T-125/12, Viasat Broadcasting UK v. komissio, 24.9.2015 antamasta
tuomiosta**

(Asia C-660/15 P)

(2016/C 059/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Viasat Broadcasting UK Ltd (edustajat: advokat M. Honoré ja advokat S. Kalsmose-Hjelmberg)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Tanskan kuningaskunta ja TV2/Danmark A/S

Vaatimukset

- Asiassa T-125/12, Viasat Broadcasting UK Ltd v. komissio, annettu tuomio on kumottava
- Tanskan valtion toteuttamista toimenpiteistä TV2/Danmarkin hyväksi 20.4.2011 annettu komission päätös 2011/839/EU ⁽¹⁾ (EUVL L 340, s. 1) on kumottava ja
- kantaja ensimmäisessä oikeusasteessa on velvoitettava korvaamaan Viasatille asian käsittelystä ensimmäisessä oikeusasteessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

vaihtoehtoisesti

- valituksenalainen tuomio on kumottava
- asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
- oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin ensimmäisessä oikeusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Viasat väittää vaatimustensa tueksi, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että komission ei tarvinnut SEUT 106 artiklan 2 kohtaan perustuvassa arvioinnissaan ottaa huomioon sitä, että tuki oli myönnetty TV2:lle ottamatta huomioon avoimuuden ja kustannustehokkuuden perusperiaatteita.

Viasat väittää erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen (1) viitatessaan M6-tuomioon ja siihen liittyvään oikeuskäytäntöön Viasatin väitteiden hylkäämiseksi, (2) katsoessaan, että Viasatin väitteet johtavat ”loogiseen pattitilanteeseen”, (3) katsoessaan, ettei yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevilla vuosien 2005 ja 2011 tiedonannoilla eikä yleisradiotoiminnasta annetulla vuoden 2009 tiedonannolla ollut merkitystä, (4) toteamalla, että yleisradiotoiminnasta annettu vuoden 2009 tiedonanto esti komissiota soveltamasta menetelmää, joka Viasatin mielestä perustuu SEUT 106 artiklan 2 kohtaan.

⁽¹⁾ Tanskan toimenpiteistä (C 2/03) TV2/Danmarkin hyväksi 20.4.2011 annettu komission päätös 2011/839/EU (EUVL L 340, s. 1).

Kanne 14.12.2015 – Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-665/15)

(2016/C 059/10)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Guerra e Andrade ja J. Hottiaux)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2006/126/EY ⁽¹⁾ 7 artiklan 5 kohdan d alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole liittynyt Euroopan unionin ajokorttiverkostoon.

— Portugalin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivistä 2006/126/EY ja oikeuskäytännöstä seuraa, että ajokortin myöntäneen jäsenvaltion on varmistettava, täyttyvätkö ajokortin myöntämisen vähimmäisedellytykset.

Jos Portugalin valtio ei ole liittynyt Euroopan unionin ajokorttiverkoston (RESPER), se ei voi varmistaa, täyttyvätkö ajokortin myöntämisen vähimmäisedellytykset. Se ei voi erityisesti varmistaa, onko hakijalla jo ajokortti toisessa jäsenvaltiossa.

Toisaalta, koska Portugali ei ole liittynyt RESPERiin, muut jäsenvaltion eivät voi varmistaa yhdessä Portugalin kanssa, täyttyvätkö ajokortin myöntämisen vähimmäisedellytykset.

Tämän lisäksi muut jäsenvaltiot eivät voi tehdä yhdessä Portugalin kanssa tarkistuksia tapauksissa, joissa ajokortin myöntämisen vähimmäisedellytykset eivät selvästi täyttyneet.

Koska Portugali ei ole liittynyt RESPERiin, se vaarantaa liittymisvelvollisuuden ja direktiivin 2006/126 keskeisen tavoitteen, joka on parantaa liikenneturvallisuutta helpottaen samalla henkilöiden vapaata liikkuvuutta.

Direktiivin 7 artiklan 5 kohdan d alakohdassa säädetään selvästi, että jäsenvaltioiden on käytettävä Euroopan unionin ajokorttiverkostoa erityisesti toteuttaakseen tarkistuksia ja nimenomaan estääkseen sen, että henkilöllä on useampi kuin yksi ajokortti.

Direktiivin 16 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on sovellettava 7 artiklan 5 kohtaa 19.1.2013 lähtien.

(¹) Ajokorteista 20.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/126/EY (uudelleenlaadittu teksti), EUVL L 403, s. 18.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Orange Polska v. komissio

(Asia T-486/11) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Puolan televiestintämarkkinat — Päätös, jossa todetaan SEUT 102 artiklan rikkominen — Vakiintuneen operaattorin asettamat edellytykset sille, että uudet operaattorit saavat maksullisen pääsyn verkkoon ja tukkutason laajakaistayhteyspalveluihin — Oikeutettu intressi kilpailusääntöjen rikkomisen toteamiseen — Sakot — Perusteluvollisuus — Rikkomisen vakavuus — Lieventävät seikat — Oikeasuhteisuus — Täysi harkintavalta — Sakkojen laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat)

(2016/C 059/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Orange Polska S.A., aiemmin Telekomunikacja Polska S.A. (Varsova, Puola) (edustajat: aluksi asianajajat M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik ja S. Hautbourg, barrister A. Howard sekä C. Vajda, QC, sitten M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, Hautbourg, A. Howard ja D. Beard, QC)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi B. Gencarelli, K. Mojzesowicz ja G. Koleva, sitten K. Mojzesowicz, G. Koleva ja M. Malferrari, ja lopuksi G. Koleva, M. Malferrari, É. Gippini Fournier ja J. Szczodrowski)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji (Varsova, Puola) (edustajat: aluksi asianajaja P. Rosiak, sitten asianajaja K. Karasiewicz)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: European Competitive Telecommunications Association (Wokingham, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: aluksi solicitor P. Alexiadis ja solicitor J. MacKenzie, sitten J. MacKenzie)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse yhtäältä vaatimuksesta SEUT 102 artiklan mukaisesta menettelystä (asia COMP/39.525 – Telekomunikacja Polska) 22.6.2011 annetun komission päätöksen K(2011) 4378 lopullinen kumoamiseksi kokonaan tai osittain ja toisaalta vaatimuksesta komission kyseisen päätöksen 2 artiklassa määräämän sakon määrän alentamiseksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Orange Polska S.A. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji ja European Competitive Telecommunications Association vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 340, 19.11.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – SNCF v. komissio(Asia T-242/12) ⁽¹⁾

(Valtiontuki — Ranskan täytäntöön panemat tuet Sernam SCS:n hyväksi — Rakenneuudistus- ja pääomasijoitustuet, takuusitoumukset ja SNCF:n luopuminen saatavistaan Sernamilta — Päätös, jossa tuet todetaan sisämarkkinoille soveltumattomiksi — Tuen väärinkäyttö — Takaisin periminen — Taloudellinen jatkuvuus — Yksityinen sijoittaja -arviointiperuste)

(2016/C 059/12)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat P. Beurier, O. Billard ja V. Landes)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Maxian Rusche ja B. Stromsky)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Ranskan tasavalta (asiamiehet: aluksi D. Colas ja J. Gstalter, sitten D. Colas ja J. Rossi, ja lopuksi D. Colas ja J. Bousin)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Mory SA, selvitystilassa, (Pantin, Ranska) ja Mory Team, selvitystilassa, (Pantin) (edustajat: asianajajat B. Vatie ja F. Loubières)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota valtiontuesta SA. 12522 (C 37/08) – Ranska – Sernam 2 -päätöksen soveltaminen – 9.3.2012 annettu komission päätös 2012/398/EU (EUVL L 195, s. 19)

Tuomiolauselmä

- 1) Société nationale des chemins de fer français'n (SNCF) nostama kanne hylätään.
- 2) SNCF vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 4) Mory ja Mory Team vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 273, 8.9.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Italia v. komissio(Asia T-275/13) ⁽¹⁾

(Kieliä koskevat järjestelyt — Kääntäjien palvelukseen ottamista koskevia avoimia kilpailuja koskeva ilmoitus — Kolmesta kielestä valittava toinen kieli — Kilpailuun hakijoiden kanssa käytettävä kommunikaatiokieli — Asetus N:o 1 — Henkilöstösääntöjen 1 e artiklan 1 kohta 27 artikla ja 28 artiklan f kohta — Syrjintäkiellon periaate — Oikeasuhteisuus)

(2016/C 059/13)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asimies: G. Palmieri, avustajinaan avvocato dello Stato P. Gentili ja avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall, B. Eggers ja G. Gattinara)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta (asiamies: abogado del Estado J. García-Valdecasas Dorrego)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja B. Beutler)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus avointa kilpailua EPSO/AD/249, joka järjestettiin sellaisen varallaololuettelon laatimiseksi, josta voidaan myöhemmin ottaa palvelukseen hallintovirkamiehiä makrotaloustieteen ja rahoitustieteen alan avoinna oleviin virkoihin (EUVL 2013, C 75 A, s. 1), koskevan ilmoituksen kumoamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) Avointa kilpailua EPSO/AD/249, joka järjestettiin sellaisen kahden varallaololuettelon laatimiseksi, joista voidaan myöhemmin ottaa palvelukseen hallintovirkamiehiä makrotaloustieteen ja rahoitustieteen alan avoinna oleviin virkoihin (EUVL 2013, C 75 A, s. 1), koskeva ilmoitus kumotaan.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Italian tasavallan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Espanjan kuningaskunta ja Saksan liittotasavalta vastaavat omista väliintulosta aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan

(¹) EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Italia v. komissio

(Asia T-295/13) (¹)

(Kielä koskevat järjestelyt — Hallintovirkamiesten palvelukseenottoa koskevien kilpailuilmoitusten oikaiseminen — Uudet kilpailumenettelyt — Toisen kielen valitseminen kolmesta kielestä — Asetus N:o 1 — Henkilöstösääntöjen 1e artiklan 1 kohta, 27 artikla sekä 28 artiklan f kohta — Syrjintäkiellon periaate — Oikeasuhteisuus)

(2016/C 059/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajinaan avvocato dello Stato P. Gentili ja avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall, B. Eggers ja G. Gattinara)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta (asiamies: abogado del Estado J. García-Valdecasas Dorrego)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus avointa kilpailua EPSO/AD/177/10, joka järjestettiin hallintovirkamiesten varallaololuettelon laatimiseksi myöhempää palvelukseen ottamista varten Euroopan julkishallinnon, oikeuden, talouden, tilintarkastuksen ja informaatio- sekä kommunikaatioteknologian alalla (JO 2013, C 82 A, p. 1), koskevan oikaisun, ja avoimia kilpailuja EPSO/AD/178/10 ja EPSO/AD/179/10, jotka järjestettiin hallintovirkamiesten varallaololuettelon laatimiseksi myöhempää palvelukseen ottamista varten kirjastonhoitajien ja informatiikan sekä audiovisuaalisella alalla (EUVL 2013, C 82 A, s. 6), koskevan oikaisun kumoamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) Avointa kilpailua EPSO/AD/177/10, joka järjestettiin hallintovirkamiesten varallaololuettelon laatimiseksi myöhempää palvelukseen ottamista varten Euroopan julkishallinnon, oikeuden, talouden, tilintarkastuksen ja informaatio- ja kommunikatioteknologian alalla (JO 2013, C 82 A, p. 1), koskevan ilmoituksen ja avoimia kilpailuja EPSO/AD/178/10 ja EPSO/AD/179/10, jotka järjestettiin hallintovirkamiesten varallaololuettelon laatimiseksi myöhempää palvelukseen ottamista varten kirjastonhoitajien ja informatiikan sekä audiovisuaalisella alalla (EUVL 2013, C 82 A, s. 6), koskevan ilmoituksen, sellaisina kuin niiden luonne ja sisältö on yksilöity tämän tuomion 68–70 kohdassa, oikaistut kumotaan.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Italian tasavallan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Espanjan kuningaskunta vastaa omista väliintulosta aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Italia v. komissio

(Asia T-510/13) (¹)

(Kieliiä koskevat järjestelyt — Kääntäjien palvelukseenottamista koskevia avoimia kilpailuja koskeva ilmoitus — Kolmesta kielestä valittava toinen kieli — Kilpailuun hakijoiden kanssa käytettävä kommunikaatiokieli — Asetus N:o 1 — Henkilöstösääntöjen 1 e artiklan 1 kohta 27 artikla ja 28 artiklan f kohta — Syrjintäkiellon periaate — Oikeasuhteisuus)

(2016/C 059/15)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajinaan avvocato dello Stato P. Gentili ja avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja G. Gattinara)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta (asiamies: abogado del Estado J. García-Valdecasas Dorrego)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja B. Beutler)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus avoimia kilpailuja EPSO/AD/260/13, EPSO/AD/261/13, EPSO/AD/262/13, EPSO/AD/263/13, EPSO/AD/264/13, EPSO/AD/265/13 ja EPSO/AD/266/13, jotka järjestettiin sellaisen varallaololuettelon laatimiseksi, josta voidaan myöhemmin ottaa palvelukseen tanskan-, englannin-, ranskan-, italian-, maltan-, hollannin- ja sloveeninkielisiä kääntäjiä (EUVL 2013, C 199 A, s. 1), koskevan ilmoituksen kumoamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) Avoimia kilpailuja EPSO/AD/260/13, EPSO/AD/261/13, EPSO/AD/262/13, EPSO/AD/263/13, EPSO/AD/264/13, EPSO/AD/265/13 ja EPSO/AD/266/13, jotka järjestettiin sellaisen varallaololuettelon laatimiseksi, josta voidaan myöhemmin ottaa palvelukseen tanskan-, englannin-, ranskan-, italian-, maltan-, hollannin- ja sloveeninkielisiä kääntäjiä, koskeva ilmoitus kumotaan.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Italian tasavallan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Espanjan kuningaskunta ja Saksan liittotasavalta vastaavat omista väliintulosta aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 336, 16.11.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Espanja ym. v. komissio

(Yhdistetyt asiat T-515/13 ja T-719/13) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Laivanrakennus — Laivojen rahoitusta ja hankintaa varten käyttöön otettuihin tiettyihin sopimuksiin sovellettavat verosäännökset — Päätös, jolla tuki todetaan osittain sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja jossa määrätään sen osittaisesta takaisin perimisestä — Kumoamiskanne — Yksityistä erikseen koskeva päätös — Tutkittavaksi ottaminen — Etu — Valikoivuus — Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan — Kilpailua rajoittava vaikutus — Perusteluvollisuus)

(2016/C 059/16)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Espanjan kuningaskunta (asiamiehet: aluksi abogado del Estado N. Díaz Abad, sitten abogado del Estado M. Sampol Pucurull (asia T-515/13), Lico Leasing SA (Madrid, Espanja) ja Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión SA (Madrid) (edustajat: asianajajat M. Merola ja M. A. Sánchez) (asia T-719/13)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Di Bucci, M. Afonso, M. É. Gippini Fournier ja P. Němečková)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka koskee valtiontuesta SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) – Espanjan soveltama tiettyihin rahoitusleasingsopimuksiin sovellettava verojärjestelmä (Espanjan tax lease -järjestelmä) – 17.7.2013 tehdyn komission päätöksen 2014/200/EU (EUVL 2014, L 114, s. 1) kumoamisvaatimusta.

Tuomiolauselma

- 1) Valtiontuesta SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) – Espanjan soveltama tiettyihin rahoitusleasingsopimuksiin sovellettava verojärjestelmä (Espanjan tax lease -järjestelmä) – 17.7.2013 tehty komission päätös 2014/200/EU kumotaan.

- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se korvaa Espanjan kuningaskunnan, Lico Leasing SA:n ja Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reversión SA:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 336, 16.11.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Bice International v. SMHV – Bice (bice)

(Asia T-624/14) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Yhteisön sanamerkki bice — Aiempi kansallinen kuvamerkki 1926 BiCE RISTORANTE — Aiemman tavaramerkin tosiasiallisen käytön puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 57 artiklan 2 ja 3 kohta)

(2016/C 059/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Bice International Ltd (Dubai, Arabiemiirikunnat) (edustajat: aluksi solicitor N. Gibb ja barrister D. McFarland, sitten D. McFarland)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: M. Fischer)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Bice AG (Baar, Sveitsi) (edustaja: asianajaja D. Pauli)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan PVÄ23.5.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 1249/2013-1), joka koskee Bice International Ltd:n ja Bice AG:n välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Bice International Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 351, 6.10.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.12.2015 – Olympus Medical Systems v. SMHV (3D)

(Asia T-79/15) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin 3D rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2016/C 059/18)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Olympus Medical Systems Corp. (Tokio, Japani) (edustajat: asianajajat A. Ebert-Weidenfeller ja C. Opatz)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: K. Doherty ja A. Folliard-Monguiral)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 11.12.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 1708/2014-2), joka koskee hakemusta kuviomerkin 3D rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Olympus Medical Systems Corp. veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 118, 13.4.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.12.2015 – Italia v. komissio

(Asia T-673/14) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Valtiontuki — Liikenne — Airport Handling SpA:n perustaminen — Päätös aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohdassa määrätty virallinen tutkintamenettely — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Kanteen nostamisajankohtana täysin täytäntöönpannut tukitoimet — Tutkimatta jättäminen)

(2016/C 059/19)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajinaan avvocato dello Stato S. Fiorentino ja avvocato dello Stato A. De Stefano)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Conte ja S. Noë)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus 9.7.2014 tehdyn Euroopan komission päätöksen C(2014) 4537 lopullinen, jolla se päätti aloittaa SEUT 108 artiklan 2 kohtaan perustuvan, Airport Handling Spa -nimisen yhtiön perustamista koskevan virallisen tutkintamenettelyn (valtiontuki SA.21420 (2014/C) (ex 20 14/NN) (ex 20 13/PN)).

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 409, 17.11.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.12.2015 – Cofely Solelec ym. v. parlamentti

(Asia T-224/15) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Julkiset rakennusurakat — Tarjouspyyntömenettely — Tarjoajan tarjouksen hylkääminen — Valituksenalaisen päätöksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2016/C 059/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Cofely Solelec (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luxemburg) ja Cofely Fabricom (Bryssel, Belgia) (edustajat: aluksi asianajajat V. Elvinger ja S. Marx, sitten S. Marx)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: L. Chrétien ja M. Mraz)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus Euroopan parlamentin, infrastruktuurin ja logistiikan pääosaston 27.4.2015 päivätyn päätöksen nro 103299, jolla se hylkäsi tarjouspyynnön viite INLO-D-UPIL-T-14-AO4, joka koskee Luxemburgissa sijaitsevan Konrad Adenauer -rakennuksen laajennus- ja uudistushanketta, yhteydessä kantajien erän 75 "Sähköt – vahvavirrat" osalta 29.9.2014 tekemän tarjouksen, ja jolla kyseinen urakka päätettiin antaa toiselle tarjoajalle, kumoamisesta.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Euroopan parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Cofely Solelecin, Mannelli & Associés SA:n ja Cofely Fabricomin oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 205, 22.6.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 17.12.2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann ym. v. ECHA

(Asia T-543/15 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — REACH — Biosidivalmisteiden asettaminen saataville markkinoilla ja niiden käyttö — Yhtiön merkitseminen tehoaineen toimittajana asetuksen (EU) N:o 528/2012 95 artiklassa tarkoitettuun luetteloon — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2016/C 059/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berliini, Saksa), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim am Rhein, Saksa), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Saksa) ja Diversey Europe Operations BV (Utrecht, Alankomaat) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem, M. Grunhard ja P. Sellar)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: C. Buchanan ja W. Broere)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus ECHA:n 17.6.2015 tekemän sen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä, jolla O-yhtiö merkittiin tehoaineen toimittajana biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22.5.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012 (EUVL L 167, s. 1) 95 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon.

Määräysosa

- 1) Välimiinhakemus hylätään.
 - 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
-

**Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 17.12.2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann
ym. v. ECHA**

(Asia T-669/15 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — REACH — Biosidivalmisteiden asettaminen saataville markkinoilla ja niiden käyttö — Yhtiön merkitseminen tehoaineen toimittajana asetuksen (EU) N:o 528/2012 95 artiklassa tarkoitettuun luetteloon — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2016/C 059/22)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berliini, Saksa), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim am Rhein, Saksa), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Saksa) ja Diversey Europe Operations BV (Utrecht, Alankomaat) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem, M. Grunchard ja P. Sellar)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: C. Buchanan ja W. Broere)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus ECHA:n 16.7.2015 tekemän sen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä, jolla B-yhtiö merkittiin tehoaineen toimittajana biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22.5.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012 (EUVL L 167, s. 1) 95 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon.

Määräysosa

- 1) Välimiinhakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 22.10.2015 – PAN Europe ym. v. komissio

(Asia T-600/15)

(2016/C 059/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bryssel, Belgia), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgia) ja Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Italia) (edustajat: asianajajat B. Kloostra ja A. van den Biesen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2015/1295 ⁽¹⁾ ja
- velvoittamaan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komissio rikkoi asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽²⁾ 4 ja 6 artiklaa sekä kyseisen asetuksen liitettä I ja liitettä II, kun se antoi riidanalaisen asetuksen ja hyväksyi sulfoksafloorin markkinoille saattamisen.
 - Komissio rikkoi asetuksen (EY) N:o 1107/2009 4 artiklaa ja/tai ei soveltanut asianmukaisesti kyseisessä asetettuja vaatimuksia, jotka koskevat tehoaineiden hyväksymistä;
 - Komissio rikkoi niin ikään asetuksen (EY) N:o 1107/2009 4 artiklaa tarkasteltuna yhdessä sen 6 artiklan f kohdan ja sen liitteessä II olevan 1.1 ja 2.2 kohdan kanssa ja/tai ei soveltanut asianmukaisesti asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 asetettuja vaatimuksia, jotka koskevat tehoaineiden hyväksymistä; ja
 - Komissio rikkoi asetuksen (EY) N:o 1107/2009 4 artiklaa ja 6 artiklan i kohtaa ja/tai ei soveltanut asianmukaisesti kyseisessä asetuksessa asetettuja vaatimuksia, jotka koskevat tehoaineiden hyväksymistä.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisella asetuksella loukataan mehiläishoitajien omistusoikeutta ja elinkeinovapautta, joista säädetään Euroopan unionin perusoikeuskirjan ⁽³⁾ 16 ja 17 artiklassa.
3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan komissio loukkasi hyvän hallinnon periaatetta ja päätöksenteon johdonmukaisuuden periaatetta ja laiminlöi huolellisuusvelvollisuutta, kun se antoi riidanalaisen asetuksen.

⁽¹⁾ Tehoaineen sulfoksafloori hyväksymisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta 27.7.2015 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 2015/1295 (EUVL L 199, s. 8).

⁽²⁾ Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21.10.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 1107/2009 (EUVL L 309, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan unionin perusoikeuskirja (EYVL 2000, C 326, s. 1).

Kanne 10.11.2015 – Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland v. komissio

(Asia T-630/15)

(2016/C 059/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Scandlines Danmark ApS (Kööpenhamina, Tanska) ja Scandlines Deutschland GmbH (Hampur, Saksa) (edustaja: asianajaja L. Sandberg-Mørch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi
- kumoamaan Fehmarninsalmen kiinteää yhteyttä koskevan hankkeen rahoittamiseksi myönnetystä valtiontuesta SA.39078 (2014/N) (Tanska) 23.7.2015 annetun Euroopan komission päätöksen ja
- velvoittamaan komission korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan komissio teki virheen todetessaan, ettei Femern A/S:lle Tanskan rautateiden sisämaayhteyksiä varten myönnettyä rahoitusta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena.
2. Toisen kanneperusteen mukaan komissio teki virheen todetessaan, että Femern A/S:lle kiinteää yhteyttä varten myönnetty tukitoimenpiteet soveltuvat sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla. Komissio teki oikeudellisen virheen sekä ilmeisen arviointivirheen todetessaan, että Fehmarninsalmen kiinteää yhteyttä koskeva hanke oli yleisen eurooppalaisen edun mukainen ja että tuki oli tarpeellinen ja oikeasuhteinen. Komissio teki myös oikeudellisen virheen sekä ilmeisen arviointivirheen, jotka koskivat kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämistä, tasapainotestii sekä valtiontakauksien käyttöön ottamista.
3. Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio rikkoi velvollisuuttaan aloittaa muodollinen tutkintamenettely. Kantajat väittävät, että on olemassa todisteita vakavista vaikeuksista, jotka koskevat alustavan tutkintamenettelyn kestoa ja olosuhteita. Kantajat vetoavat lisäksi riittämättömään ja epätäydelliseen arviointiin Femern A/S:lle Tanskan rautateiden sisämaayhteyksiä varten myönnetyn rahoituksen osalta, Fehmarninsalmen kiinteään yhteyttä koskevaan hankkeeseen liittyvän yleisen eurooppalaisen edun osalta, tuen tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden osalta ja viimein kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämisen ja tasapainotestin osalta.
4. Neljännen kanneperusteen mukaan komissio ei täyttänyt perusteluvelvollisuuttaan. Komissio ei esittänyt perusteluja Tanskan rautateiden sisämaayhteyksien osalta, Fehmarninsalmen kiinteään yhteyttä koskevaan hankkeeseen liittyvän yleisen eurooppalaisen edun osalta, tuen tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden osalta ja viimein kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämisen ja tasapainotestin osalta.

Kanne 11.11.2015 – Stena Line Scandinavia v. komissio

(Asia T-631/15)

(2016/C 059/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Ruotsi) (edustajat: solicitor P. Alexiadis ja asianajaja L. Sandberg-Mørch)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluiksi
- kumoamaan Fehmarninsalmen kiinteää yhteyttä koskevan hankkeen rahoittamiseksi myönnetystä valtiontuesta SA.39078 (2014/N) (Tanska) 23.7.2015 annetun Euroopan komission päätöksen ja
- velvoittamaan komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan komissio teki virheen todetessaan, ettei A/S Femernille Tanskan rautateiden sisämaayhteyksiä varten myönnettyä rahoitusta ole pidettävä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena.

2. Toisen kanneperusteen mukaan komissio teki virheen todetessaan, että Femern A/S:lle kiinteää yhteyttä varten myönnetty tukitoimenpiteet soveltuvat sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla. Komissio teki oikeudellisen virheen sekä ilmeisen arviointivirheen todetessaan, että Fehmarninsalmen kiinteää yhteyttä koskeva hanke oli yleisen eurooppalaisen edun mukainen ja että tuki oli tarpeellinen ja oikeasuhteinen. Komissio teki myös oikeudellisen virheen sekä ilmeisen arviointivirheen, jotka koskivat kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämistä, tasapainotestii sekä valtiontakauksien käyttöön ottamista.
3. Kolmannen kanneperusteen mukaan komissio rikkoi velvollisuuttaan aloittaa muodollinen tutkintamenettely. Kantaja väittää, että on olemassa todisteita vakavista vaikeuksista, jotka koskevat alustavan tutkintamenettelyn kestoa ja olosuhteita. Kantaja vetoaa lisäksi riittämättömään ja epätäydelliseen arviointiin Femern A/S:lle Tanskan rautateiden sisämaayhteyksiä varten myönnetyn rahoituksen osalta, Fehmarninsalmen kiinteään yhteyttä koskevaan hankkeeseen liittyvän yleisen eurooppalaisen edun osalta, tuen tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden osalta sekä kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämisen ja tasapainotestin osalta.
4. Neljännen kanneperusteen mukaan komissio ei täyttänyt perusteluvelvollisuuttaan. Komissio ei esittänyt perusteluja Tanskan rautateiden sisämaayhteyksien osalta, Fehmarninsalmen kiinteään yhteyttä koskevaan hankkeeseen liittyvän yleisen eurooppalaisen edun osalta, tuen tarpeellisuuden ja oikeasuhteisuuden osalta sekä kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämisen ja tasapainotestin osalta.

Kanne 19.11.2015 – Guardian Europe v. Euroopan unioni

(Asia T-673/15)

(2016/C 059/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Guardian Europe Sàrl (Bertrange, Luxemburg) (edustajat: asianajaja F. Louis ja solicitor C. O'Daly)

Vastaaja: Euroopan unioni, jotka edustavat Euroopan komissio ja Euroopan unionin tuomioistuin

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- 1) toteamaan, että kantajalle on korvattava seuraavat vahingot, jotka sille ovat aiheutuneet siitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin antanut ratkaisua kohtuullisessa ajassa: a) vakuuskustannukset 936 000 euron määräisinä b) vaihtoehtokustannukset/saamatta jäänyt voitto 1 671 000 euron määräisinä ja c) aineettomat vahingot 14,8 miljoonan euron määräisinä
- 2) toteamaan, että kantajalle on maksettava korkoa 1 kohdassa mainituille summille siltä osin kuin niillä on merkitystä, kyseisenä ajankohtana Euroopan keskuspankin rahoitusoperaatioihinsa soveltaman keskikoron määräisenä korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä
- 3) toteamaan, että kantajalle on korvattava seuraavat vahingot, jotka sille ovat aiheutuneet siitä, että komissio ja unionin yleinen tuomioistuin ovat loukanneet yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, ja erityisesti seuraavat summat: a) vakuuskustannukset 1 547 000 euron määräisinä b) vaihtoehtokustannukset/saamatta jäänyt voitto 9 292 000 euron määräisinä ja c) aineettomat vahingot 14,8 miljoonan euron määräisinä
- 4) toteamaan, että kantajalle on maksettava korkoa 3 kohdassa mainituille summille siltä osin kuin niillä on merkitystä, kyseisenä ajankohtana Euroopan keskuspankin rahoitusoperaatioihinsa soveltaman keskikoron määräisenä korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä

— 5) velvoittamaan vastaajan korvaamaan tähän kanteeseen liittyvät kantajan kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: Kantajalla on SEUT 268 artiklan ja SEUT 340 artiklan 2 kohdan nojalla oikeus vahingonkorvaukseen Euroopan unionilta, koska unionin yleinen tuomioistuin on loukannut kantajan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaista oikeutta saada asiansa ratkaistuksi kohtuullisessa ajassa. Koska ratkaisua ei annettu kohtuullisessa ajassa, kantajalle aiheutui 12.2.2010–27.9.2012 kolmentyyppisiä vahinkoja: 1) suuremmat kustannukset pankkitakauksesta sen sikon määrälle, jota kantaja ei maksanut komissiolle välittömästi asiassa COMP/39165 – Tasolasi 28.11.2007 annetun päätöksen K(2007)5791 lopullinen antamisen jälkeen; 2) vaihtoehtokustannukset, koska alhainen korko sikon määrälle, joka korvattiin kantajalle unionin tuomioistuimen vuonna 2014 antaman tuomion johdosta viiveellä, oli paljon matalampi kuin se mahdollinen voitto, jonka kantaja olisi voinut saada, jos se olisi sijoittanut tämän rahan yritykseensä sen sijaan, että se maksoi sen vuonna 2008 komissiolle; ja 3) aineettomat vahingot sen päätöksen vuoksi, jolla määrättiin kantajalle marraskuussa 2007 virheellisesti korkein sakko, ja unionin yleisen tuomioistuimen laiminlyönnin vuoksi antaa ratkaisu kohtuullisessa ajassa, minkä unionin tuomioistuin oikaisi viiveellä vasta marraskuussa 2014.
- 2) Toinen kanneperuste: Kantajalla on SEUT 268 artiklan ja SEUT 340 artiklan 2 kohdan nojalla oikeus vahingonkorvaukseen Euroopan unionilta, koska Euroopan komissio ja unionin yleinen tuomioistuin loukkasivat ilmeisellä tavalla yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja syrjivät kantajaa. Asiassa COMP/39165 – Tasolasi 28.11.2007 annetussa päätöksessä K(2007)5791 lopullinen jätettiin muille päätöksen kohteena oleville yrityksille määrätty sakkoa laskettaessa virheellisesti ulkopuolelle kytkösmarkkinamyynnit, eikä tästä seurannutta kantajan, joka riippumattomana tuottajana ei ollut harjoittanut kytkösmarkkinamyyntiä, syrjintää oikaistu. Unionin yleinen tuomioistuin suurensi komission virhettä pysyttämällä ratkaisussaan näiden kytkösmarkkinamyyntien sulkemisen ulkopuolelle. Unionin tuomioistuin oikaisi tämän virheen vasta marraskuussa 2014 alentamalla unionin yleisen tuomioistuimen tuomiolla määrättyä sakkoa 44,4 miljoonalla eurolla. Tämä alentaminen ei kuitenkaan korvannut kantajalle marraskuusta 2007 marraskuuhun 2014 siitä aiheutunutta vahinkoa, että sille oli määrätty virheellisesti liian suuri sakko, mikä oli herättänyt mielikuvan siitä, että sillä oli ollut erityinen vastuu tasolasikartellista, ja johtanut myös suurempiin taloudellisiin kustannuksiin. Komission ja unionin yleisen tuomioistuimen sääntöjenvastaisen toiminnan vuoksi kantajalle syntyi samat kolmentyyppiset vahingot kuin ne, jotka on mainittu ensimmäisessä kanneperusteessa, mutta pidemmällä ajanjaksolla marraskuusta 2007 marraskuuhun 2014.

Valitus, jonka Patrick Wanègue on tehnyt 15.9.2015 virkamiestuomioistuimen asiassa F-21/15, Wanègue v. alueiden komitea, 26.11.2015 antamasta määräyksestä

(Asia T-682/15 P)

(2016/C 059/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Patrick Wanègue (Dilbeek, Belgia) (edustaja: asianajaja M.-A. Lucas)

Muu osapuoli: Euroopan unionin alueiden komitea

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 15.9.2015 asiassa F-21/15 annetun määräyksen, jossa virkamiestuomioistuin (toinen jaosto) osittain hylkäsi oikeudellisesti selvästi perusteettomana ja osittain jätti tutkimatta valittajan alueiden komiteaa vastaan 5.2.2015 nostaman kanteen
- ratkaisee kanneasian ja hyväksyy valittajan kannekirjelmässä esittämät vaatimukset
- velvoittaa alueiden komitean korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi viiteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 51 artiklan 1 kohtaa ja 53 artiklan 1 kohtaa on rikottu ja oikeudenkäynnin asianosaisten yhdenvertaisuuden periaatetta on loukattu, koska vastineen jättämiselle varattu kahden kuukauden määräaika, jota oli pidennetty 10 päivällä pitkien etäisyyksien vuoksi, laskettiin kannekirjelmän puutteiden korjaamista koskevan tiedoksiannon vastaanottamisesta, eikä kannekirjelmän tiedoksiannon vastaanottamisesta, joten alueiden komitean vastine liitettiin oikeudenkäyntiasiakirjoihin, vaikka se oli jätetty määräajan päätyttyä; koska virkamiestuomioistuin nojautui tähän vastineeseen hylätessään kanteen määräyksellä työjärjestyksen 81 artiklan nojalla ja koska kantajalta riistettiin mahdollisuus saada asia ratkaistuksi yksipuolisella tuomiolla työjärjestyksen 121 artiklan perusteella.
- 2) Toinen valitusperuste, jonka mukaan on loukattu periaatetta siitä, että Euroopan unionin oikeuden oikeussääntöjä on tulkittava ottamalla huomioon niiden asiayhteys, sekä perusteluvollisuutta, koska virkamiestuomioistuin tulkitsi määräyksensä 64–70 kohdassa Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 56 artiklaa ottamatta huomioon henkilöstösääntöjen 55 artiklaa ja alueiden komitean tällä perusteella antamia päätöksiä, eikä vastannut väitteisiin, jotka valittaja esitti näiden säännösten ja määräysten perusteella. Lisäksi on tehty oikeudellisia virheitä, kun virkamiestuomioistuin sovelsi näin virheellisesti henkilöstösääntöjen 55 ja 56 artiklan ulottuvuutta ja tavoitteita ja henkilöstösääntöjen liitteessä VI olevaa 3 artiklaa sekä eräiden C ja D palkkaluokkiin kuuluvien virkamiesten, jotka ovat velvollisia tekemään säännöllisesti ylityötunteja, tekemistä ylityötunneista maksettavien kiinteämääräisten korvausten myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tehdyn päätöksen nro 048/03 (jäljempänä päätös nro 48/03) 2 ja 4 artiklaa.
- 3) Kolmas valitusperuste, jonka mukaan on loukattu periaatetta siitä, että henkilöstösääntöjen määräyksiä on tulkittava yhdenmukaisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan kanssa ja perusoikeuskirjan 31 artiklaa yhdenmukaisesti päätöksen nro 48/03 kanssa, minkä lisäksi tuomioiden perusteluvollisuutta ja oikeudenkäyntiasiakirjojen luotettavuutta koskevaa periaatetta on loukattu, koska virkamiestuomioistuin ei määräyksensä 71–74 kohdassa ottanut huomioon päätöksen 48/03 6 artiklaa perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohdan tulkinnassa, ei vastannut oikeudellisesti riittävällä tavalla väitteisiin, jotka valittaja esitti näiden säännösten ja määräysten perusteella, ja otti virheellisesti huomioon valittajan kanteen kohteen ja perusteen.
- 4) Neljäs valitusperuste, jonka mukaan on loukattu oikeudenkäyntiasiakirjojen luotettavuutta koskevaa periaatetta sekä periaatetta, jonka mukaan kannetta on arvioitava kanteen kohteena olevan toimen antamisajankohtana olemassa olleiden seikkojen perusteella, koska virkamiestuomioistuin katsoi määräyksensä 77 kohdassa, että kantaja perusti yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta johtamansa väitteet riidanalaisen päätöksen seurauksiin ja joka tapauksessa hylkäsi ne näiden seurausten perusteella, sekä siihen, että on loukattu perusteluvollisuutta, loukattu periaatetta siitä, että henkilöstösääntöjen määräyksiä on tulkittava yhdenmukaisesti yhdenvertaisuusperiaatteen kanssa, ja loukattu yhdenvertaisuusperiaatetta, koska virkamiestuomioistuin ei määräyksensä 77 ja 78–80 kohdassa vastannut oikeudellisesti riittävällä tavalla vastaajan väitteisiin.
- 5) Viides valitusperuste, jonka mukaan yhtäältä on loukattu oikeudenkäyntiasiakirjojen luotettavuuden periaatetta ja virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 50 artiklan 1 kohdan e alakohtaa, koska virkamiestuomioistuin katsoi määräyksensä 82 kohdassa, että valittajan esittämää lainvastaisuusväitettä eivät tukeneet mitkään perusteet, mikä oli kyseisen työjärjestyksen määräyksen vastaista, minkä vuoksi tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat, ja toisaalta, että tämän vuoksi valituksenalaisen määräyksen 54–57 kohta ovat lainvastaisia.

**Valitus, jonka Roderich Weissenfels on tehnyt 27.11.2015 virkamiestuomioistuimen asiassa F-92/14,
Weissenfels v. parlamentti, 24.9.2015 antamasta tuomiosta**

(Asia T-684/15 P)

(2016/C 059/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Roderich Weissenfels (Freiburg, Saksa) (edustaja: asianajaja G. Maximini)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan tuomion
- hyväksymään ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt kannevaatimukset ja
- velvoittamaan tämän johdosta parlamentin maksamaan vaaditun vahingonkorvauksen henkisestä kärsimyksestä sekä korvaamaan kummastakin oikeusasteesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien oikeudenkäyntiä edeltäneestä menettelystä aiheutuneet kulut ja kaikki kantajalle aiheutuneet välttämättömät kulut ja kustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii nyt esillä olevalla valituksellaan virkamiestuomioistuimen 24.9.2015 antaman tuomion Weissenfels v. parlamentti (F-92/14, Kok. H., EU:F:2015:110) kumoamista.

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa neljään valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu puolueettomuuden vaatimuksen (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan toinen kohta) noudattamatta jättämiseen
 - Valittaja väittää, että sekä tuomioistuinmenettelyä, jonka johdosta valituksenalainen tuomio annettiin, että itse tuomiota leimaa yleisesti se, että niissä on jätetty toistuvasti noudattamatta puolueettomuuden vaatimusta. Tämä on ilmeistä niin liitännäisten toimien osalta kuin asian ratkaisun kannalta merkityksellisten oikeuden loukkausten osalta.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu oikeussuojan epäämiseen, loogiseen virheeseen ja tosiseikkojen vääristämiseen siltä osin kuin on kyse kieltäytymisestä tarkastelemasta sitä, onko rikostunnusmerkistö täyttynyt.
- 3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu loogiseen virheeseen, tosiseikkojen vääristämiseen ja ilmeiseen arviointivirheeseen siltä osin kuin on kyse 10.4.2002 päivättyyn sähköpostiin sisältyvästä riidanalaisesta herjaavasta väitteestä.
- 4) Neljäs valitusperuste, joka perustuu tosiseikkojen ja riidan kohteen vääristämiseen, loogiseen virheeseen, oikeuksien loukkaamiseen ja lain rikkomiseen siltä osin kuin on kyse valittajan henkilötietojen edelleenvälittämisestä.

**Valitus, jonka Peter Schönberger on tehnyt 28.11.2015 virkamiestuomioistuimen asiassa F-14/12
RENV, Schönberger v. tilintarkastustuomioistuin, 30.9.2015 antamasta tuomiosta**

(Asia T-688/15 P)

(2016/C 059/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Peter Schönberger (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja O. Mader)

Muu osapuoli: Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuin

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valituksenalaisen tuomion
- hyväksymään ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseisellä valituksella valittaja vaatii, että 30.9.2015 annettu tuomio Schönberger v. tilintarkastustuomioistuin (F-14/12 RENV, Kok., EU:F:2015:112) kumotaan.

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa seitsemään valitusperusteeseen.

1. Ensimmäinen valitusperuste: virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 81 artiklan virheellinen soveltaminen

Valittaja väittää, että virkamiestuomioistuin sovelsi valituksenalaisessa tuomiossa virheellisesti työjärjestyksensä 81 artiklaa ja loukkasi tällä tavoin valittajan oikeutta tulla kuulluksi ja hänen oikeuttaan oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin.

2. Toinen valitusperuste: perustelujen korvaaminen ottamalla huomioon myöhässä esitettyjä argumentteja

Valittajan mukaan virkamiestuomioistuin korvasi perustelut virheellisesti tukeutumalla argumentteihin, jotka vastaaja esitti myöhässä.

3. Kolmas valitusperuste: tosiseikkojen vääristely

Valittajan mukaan virkamiestuomioistuin vääristeli tilintarkastustuomioistuimen kantaa toteamalla valituksenalaisessa tuomiossa, että tilintarkastustuomioistuimen mukaan valittajan ansioiden vertailu muiden ylennyskelpoisten virkamiesten ansioihin ei olisi johtanut valittajan ylentämiseen, vaikka tilintarkastustuomioistuin oli vain selittänyt, ettei valittajaa olisi ylennetty automaattisesti, jos käytössä olisi ollut suurempi määrä virkoja.

4. Neljäs valitusperuste: ylennysperusteen virheellinen soveltaminen

Valittaja väittää lisäksi, että virkamiestuomioistuin sovelsi hänen ansioidensa arviointiin virheellisesti ylennysperustetta, joka ylittää tilintarkastustuomioistuimen kriteerit ja on tarpeettoman tiukka, koska vaadittiin näyttöä siitä, että valittaja oli 53 ylennyskelpoisen virkamiehen joukossa se, joilla oli korkeimmat ansiot.

5. Virheellisesti tehty tehtävien vastuullisuuden tason vertaileva arviointi

Valittaja väittää lisäksi, että virkamiestuomioistuimen hänen tehtäviensä vastuullisuuden tasosta tekemältä vertailevalta arvioinnilta puuttui tosiasiallinen perusta ja siinä oletettiin virheellisesti, että yksikön päällikkö on automaattisesti etusijalla.

6. Kuudes valitusperuste: sovellettavan ylennysten määrän virheellinen soveltaminen

Valittaja väittää, että kysymys sovellettavasta ylennysten määrästä kuuluu oikeusriidan varsinaiseen asiasisältöön. Sitä ei olisi tämän vuoksi pitänyt käsitellä tutkittavaksi ottamisen tarkastelun yhteydessä.

7. Seitsemäs valitusperuste: yhdenvertaisen kohtelun periaatteen virheellinen soveltaminen

Valittaja väittää lopuksi, että virkamiestuomioistuimien sovelsi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta virheellisesti eikä vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti, koska se ei katsonut, että tätä periaatetta loukataan, kun toimielimet ylittävät harkintavaltansa ja päättävät mielivaltaisesti eriyttämällä toimenpiteistä, jotka rikkovat Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen säännöksiä.

Kanne 25.11.2015 – HTTS v. neuvosto

(Asia T-692/15)

(2016/C 059/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hampuri, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Schlingmann ja M. Bever)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston maksamaan kantajalle 2 516 221,50 euroa vahingonkorvausta siitä aiheutuneesta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä, että kantajan nimi on otettu asetuksen (EY) N:o 423/2007 liitteessä V ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 liitteessä VIII olevaan henkilöiden, yhteisöjen ja elinten luetteloon
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston maksamaan viivästyskorkoa, jonka määrä lasketaan käyttäen perusteena Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioille vahvistamaa korkokantaa, jota korotetaan kahdella prosenttiyksiköllä, 17.10.2015 lukien siihen saakka, kunnes edellä mainitut summat on maksettu täysimääräisesti
- velvoittamaan neuvosto korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja erityisesti kantajalle aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, että neuvosto – joka on ottanut kantajan perusteettomasti niiden henkilöiden, yhteisöjen ja elinten luetteloon, joiden kaikki varat ja taloudelliset resurssit on jäädytetty – on loukannut oikeussääntöjä, joilla pyritään suojaamaan yksilöllisiä intressejä ja jotka eivät jätä mitään harkintavaltaa.

Kantajalle on aiheutunut aineellista vahinkoa ja henkistä kärsimystä, jotka johtuvat välittömästi neuvoston siihen perusteettomasti kohdistamista rajoittavista toimenpiteistä.

Valitus, jonka Juha Tapio Silvan on tehnyt 2.12.2015 virkamiestuomioistuimen asiassa F-83/14, Silvan v. komissio, 22.9.2015 antamasta tuomiosta

(Asia T-698/15 P)

(2016/C 059/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Juha Tapio Silvan (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat N. de Montigny ja J. N. Louis)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- Kumoamaan virkamiestuomioistuimen (toinen jaosto) 22.9.2015 antaman tuomion Tapio Silvan v. komissio (F-83/14)
- ratkaisemaan asian uusien säännösten perusteella
- ja toteamaan, että
 - päätös, jolla kantaja jätettiin ylentämättä, kumotaan
 - komissio veloitetaan korvaamaan kummassakin oikeusasteessa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kolmeen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu esitettyjen väitteiden ja näytön tutkittavaksi ottamiseen ja jossa on kaksi osaa:
 - ensimmäinen osa, joka perustuu menettelysääntöjen rikkomiseen ja oikeudelliseen virheeseen, jonka virkamiestuomioistuin teki jättäessään tutkimatta kanneperusteen, joka perustuu nimittävän viranomaisen tekemän ansioiden vertailun puuttumiseen
 - toinen osa, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen, jonka virkamiestuomioistuin teki jättäessään arvioimatta valittajan esittämän näytön, jossa osoitettiin, ettei nimittävä viranomainen suorittanut ansioiden vertailua missään ylennysmenettelyn vaiheessa.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu 45 artiklan rikkomiseen ja ansioiden vertailun puuttumiseen ja jossa on kaksi osaa:
 - ensimmäinen osa, joka perustuu yhtäältä virkamiestuomioistuimen esitetyn näytön arvioimisessa tekemään oikeudelliseen virheeseen, asianosaisten esittämän todistusaineiston vääristämiseen, tosiasiallisen tuomioistuinvalvonnan puuttumiseen ja puuttuviin perusteluihin ja toisaalta arviointivirheeseen, puuttuviin perusteluihin, tosiasiallisen tuomioistuinvalvonnan puuttumiseen ja todistusaineiston vääristämiseen
 - toinen osa, joka perustuu yhtäältä esitettyjen kanneperusteiden arvioimisessa tapahtuneeseen oikeudelliseen virheeseen siltä osin kuin virkamiestuomioistuin katsoi, ettei valittaja vedonnut komission 14.11.2011 antamien henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisten täytäntöönpanosäännösten K(2011) 8190 lainvastaisuuteen siltä osin kuin niissä ei säädetä minkäänlaisesta ansioiden vertailusta ylennyskomiteassa ja toisaalta arviointivirheeseen ja esitetyn todistusaineiston vääristämiseen.
- 3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu ansioiden arvioinnissa tapahtuneeseen arviointivirheeseen ja jossa on kaksi osaa:
 - ensimmäinen osa, joka perustuu virkamiestuomioistuimen todistustaakan arvioinnissa tekemään oikeudelliseen virheeseen
 - toinen osa, joka perustuu arviointivirheeseen ja esitetyn todistusaineiston vääristämiseen

Kanne 2.12.2015 – Syriatel Mobile Telecom v. neuvosto**(Asia T-705/15)**

(2016/C 059/32)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damaskos, Syyria) (edustaja: asianajaja E. Ruchat)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- tutkimaan kantajan kanteen ja toteamaan sen olevan perusteltu
- näin ollen velvoittamaan Euroopan unionin korvaamaan kaiken kantajalle aiheutuneen vahingon, jonka määrän unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa kohtuuden mukaan
- toissijaisesti määräämään asiantuntijan nimeämisestä kantajalle aiheutuneen vahingon laajuuden toteamiseksi
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu yhtäältä sen maineen loukkaamisesta aiheutuneeseen aineettomaan vahinkoon ja toisaalta aineelliseen vahinkoon, joka johtuu sen sopimussuhteiden katkeamisesta, aineellisista tappioista sekä tulojen menetyksestä, joista kantaja on kärsinyt Euroopan unionin neuvoston toteuttamien toimenpiteiden välittömänä seurauksena ja joista vastuu kuuluu viimeksi mainitulle toimielimelle.

Kanne 3.12.2015 – Souruh v. neuvosto**(Asia T-707/15)**

(2016/C 059/33)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Souruh SA (Damaskos, Syyria) (edustaja: asianajaja E. Ruchat)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- tutkimaan kantajan kanteen ja toteamaan sen olevan perusteltu
- näin ollen velvoittamaan Euroopan unionin korvaamaan kaiken kantajalle aiheutuneen vahingon, jonka määrän unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa kohtuuden mukaan
- velvoittaa Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu yhtäältä sen maineen loukkaamisesta aiheutuneeseen aineettomaan vahinkoon ja toisaalta aineelliseen vahinkoon, joka johtuu sen sopimussuhteiden katkeamisesta, aineellisista tappioista sekä tulojen menetyksestä, joista kantaja on kärsinyt Euroopan unionin neuvoston toteuttamien toimenpiteiden välittömänä seurauksena ja joista vastuu kuuluu viimeksi mainitulle toimielimelle.

Kanne 3.12.2015 – Cham ja Bena Properties v. neuvosto**(Asia T-708/15)**

(2016/C 059/34)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: Cham Holding Co. SA (Damaskos, Syyria) ja Bena Properties Co. SA (Damaskos) (edustaja: asianajaja E. Ruchat)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- tutkimaan kantajien kanteen ja toteamaan sen olevan perusteltu
- näin ollen velvoittamaan Euroopan unionin korvaamaan kaiken kantajille aiheutuneen vahingon, jonka määrän unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa kohtuuden mukaan
- määräämään asiantuntijan nimeämisestä kantajille aiheutuneen vahingon laajuuden toteamiseksi
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen pääasialliseen ja yhteen toissijaiseen kanneperusteeseen, jotka koskevat sitä vahinkoa, joka niille on aiheutunut ja josta vastuu kuuluu Euroopan unionin neuvostolle.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu neuvoston toteuttamien toimenpiteiden lainvastaisuuteen siltä osin kuin tämä on laiminlyönyt varovaisuus- ja huolellisuusvelvoitteensa sisällyttämättä kantajat päätöksiinsä epämääräisten ja epätarkkojen syiden perusteella huolimatta oikeuskäytännöstä, jossa se veloitetaan perustelemaan täsmällisesti päätöksensä, ja siltä osin kuin se on jättänyt ottamatta huomioon velvollisuutensa suorittaa ennakkokuuleminen kantajien pysyttämistä seuraamusluettelossa. Kantajiin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet ovat luonteeltaan perusteettomia ja suhteettomia ja niillä loukataan näiden oikeutta hyvään maineeseen sekä näiden omaisuudensuojaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen aineettomaan vahinkoon, joka kantajille on aiheutunut, koska niiden merkitseminen seuraamusluetteloon oli loukannut niiden mainetta.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu kantajille niiden merkitsemisestä rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden ja yhteisöjen luetteloon aiheutuneeseen aineelliseen vahinkoon, koska tämän vuoksi ne olivat menettäneet lukuisia sopimuksia ja tulonlähteitä.
- 4) Toissijaisesti esitetty neljäs kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin virheeseen perustumattomaan vastuuseen kantajille sen johdosta aiheutuneista vahingoista, että ne oli merkitty Syyriaan kohdistettavia toimenpiteitä koskevien henkilöiden ja yhteisöjen luetteloon.

Kanne 3.12.2015 – Almashreq Investment Fund v. neuvosto

(Asia T-709/15)

(2016/C 059/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Almashreq Investment Fund (Damaskos, Syyria) (edustaja: asianajaja E. Ruchat)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- tutkimaan kantajan kanteen ja toteamaan sen olevan perusteltu
- näin ollen velvoittamaan Euroopan unionin korvaamaan kaiken kantajalle aiheutuneen vahingon, jonka määrän unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa kohtuuden mukaan
- määräämään asiantuntijan nimeämisestä kantajalle aiheutuneen vahingon laajuuden toteamiseksi
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu sille aiheutuneeseen aineettomaan vahinkoon eli sen maineen loukkaamiseen välittömänä seurauksena Euroopan unionin neuvoston toteuttamista toimenpiteistä, ja josta vastuu kuuluu viimeksi mainitulle toimielimelle.

Kanne 3.12.2015 – Drex Technologies v. neuvosto

(Asia T-710/15)

(2016/C 059/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Drex Technologies SA (Tortola, Brittiläiset Neitsytsaaret) (edustaja: asianajaja E. Ruchat)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- tutkimaan kantajan kanteen ja toteamaan sen olevan perusteltu

- näin ollen velvoittamaan Euroopan unionin korvaamaan kaiken kantajalle aiheutuneen vahingon, jonka määrän unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa kohtuuden mukaan
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu sille aiheutuneeseen aineettomaan vahinkoon eli sen maineen loukkaamiseen välittömänä seurauksena Euroopan unionin neuvoston toteuttamista toimenpiteistä, ja josta vastuu kuuluu viimeksi mainitulle toimielimelle.

Kanne 3.12.2015 – Othman v. neuvosto

(Asia T-711/15)

(2016/C 059/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Razan Othman (Damaskos, Syyria) (edustaja: asianajaja E. Ruchat)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- tutkimaan kantajan kanteen ja toteamaan sen olevan perusteltu
- näin ollen velvoittamaan Euroopan unionin korvaamaan kaiken kantajalle aiheutuneen vahingon, jonka määrän unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa kohtuuden mukaan
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu hänelle aiheutuneeseen aineettomaan vahinkoon eli hänen maineensa loukkaamiseen välittömänä seurauksena Euroopan unionin neuvoston toteuttamista toimenpiteistä, ja josta vastuu kuuluu viimeksi mainitulle toimielimelle.

Kanne 3.12.2015 – Crédit Mutuel Arkéa v. EKP

(Asia T-712/15)

(2016/C 059/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq-Kerhuon, Ranska) (edustaja: asianajaja H. Savoie)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa 5.10.2015 tehdyn Euroopan keskuspankin päätöksen (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B8NLR5984/28), jolla vahvistettiin Groupe Crédit Mutueliin sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan keskuspankin 5.10.2015 tekemä päätös (jäljempänä päätös) on lainvastainen siitä syystä, että siinä ei noudateta niitä unionin oikeuden säännöksiä, joilla Euroopan keskuspankin toimivalta vakavaraisuuden valvonnassa on rajattu koskemaan ainoastaan luottolaitoksia. Kanneperusteessa on neljä osaa.
 - Ensimmäinen osa, jonka mukaan Euroopan keskuspankkiin pankkivalvonnan alalla sovellettavissa oikeussäännöissä on rajattu tämän elimen toimivalta niin, että se kohdistuu ainoastaan luotto- ja muihin rahalaitoksiin.
 - Toinen osa, jonka mukaan Confédération Nationale du Crédit Mutuel (CNCM) ei ole luottolaitos, minkä vuoksi siihen ei voida kohdistaa valvontaa Euroopan keskuspankin tasolla.
 - Kolmas osa, jonka mukaan sitä, ettei Euroopan keskuspankilla ole suhteessa CNCM:ään valtaa vakavaraisuuden valvontaan, tukee myös, ettei sillä ole minkäänlaista valtaa määrätä seuraamuksia, minkä se on itsekin myöntänyt.
 - Neljäs osa, jonka mukaan Euroopan keskuspankki on turhaan ja syyllistyen oikeudelliseen virheeseen halunnut määrätä Groupe Crédit Mutuelille – joka ei ole oikeudelliselta kannalta itsenäinen yksikkö – korjaavia toimenpiteitä, koska sillä ei ole minkäänlaista toimivaltaa kohdistaa minkäänlaisia toimenpiteitä CNCM:ään
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan päätös on kumottava myös siksi, että siinä on lainvastasesti katsottu, että Crédit Mutuel muodostaa vakavaraisuuden valvontaa koskevilla unionin oikeussäännöissä tarkoitettulla tavalla ryhmän. Kanneperusteessa on kolme osaa.
 - Ensimmäinen osa, jonka mukaan unionin oikeussäännöissä vahvistettu pääperiaate on valvoa luottolaitosten vakavaraisuutta laitoskohtaisesti ja keskinäisten laitosten muodostamien ryhmien vakavaraisuutta konsolidoidusti edellyttäen, että niistä muodostuu oma itsenäinen yksikkö.
 - Toinen osa, jonka mukaan unionin oikeussäännöissä vahvistetut oikeudelliset edellytykset, joiden täytyessä vakavaraisuuden konsolidoitu valvonta pankkiryhmien tasolla on mahdollista, eivät täyty.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan päätös on kumottava myös siksi, että sillä on lainvastasesti korotettu 8 prosentista 11 prosenttiin ydinpääomavaatimusta (CET1), joka koskee Crédit Mutuel Arkéaa. Kanneperusteessa on kaksi osaa:
 - Ensimmäinen osa, jonka mukaan päätöstä rasittaa oikeudellinen virhe.
 - Toinen osa, jonka mukaan päätöstä tehtäessä on lisäksi syyllistytty useisiin arviointivirheisiin.

Kanne 2.12.2015 – Makhlouf v. neuvosto

(Asia T-714/15)

(2016/C 059/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Rami Makhlouf (Damaskos, Syyria) (edustaja: asianajaja E. Ruchat)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- tutkimaan kantajan kanteen ja toteamaan sen olevan perusteltu
- näin ollen velvoittamaan Euroopan unionin korvaamaan kaiken kantajalle aiheutuneen vahingon, jonka määrän unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa kohtuuden mukaan
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu hänelle aiheutuneeseen aineettomaan vahinkoon eli hänen maineensa loukkaamiseen välittömänä seurauksena Euroopan unionin neuvoston toteuttamista toimenpiteistä, ja josta vastuu kuuluu viimeksi mainitulle toimielimelle.

Kanne 4.12.2015 – BBY Solutions v. SMHV – Worldwide Sales Corporation España (BEST BUY GEEK SQUAD)

(Asia T-715/15)

(2016/C 059/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: BBY Solutions, Inc. (Minneapolis, Minnesota, Yhdysvallat) (edustaja: solicitor A. Poulter)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Worldwide Sales Corporation España, SL (Sant Vicenç dels Horts, Espanja)

Menettely SMHV:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”BEST BUY GEEK SQUAD” – Yhteisön tavaramerkkiä koskeva rekisteröintihakemus nro 6 064 001

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n toisen valituslautakunnan yhdistetyissä asioissa R 517/2015-2 ja R 437/2015-2 23.9.2015 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin väite on hyväksytty
- kumoaa väitettä nro B 1354630 koskevan väiteosaston 22.12.2014 tekemän päätöksen siltä osin kuin väite on hyväksytty

- hyväksyy yhteisön tavaramerkkiä koskevan rekisteröintihakemuksen nro 6 064 001
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 30.11.2015 – Gallardo Blanco v. SMHV – Expasa Agricultura y Ganadería (H-kirjaimen muotoisten hevosen suitsien muotoisen poltinraudan kuva)

(Asia T-716/15)

(2016/C 059/41)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Juan Gallardo Blanco (Los Barrios, Espanja) (edustaja: asianajaja E. Estella Garbayo)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Expasa Agricultura y Ganadería, SA (Jerez de la Frontera, Espanja)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Yhteisön kuviomerkki (H-kirjaimen muotoisten hevosen suitsien muotoisen poltinraudan kuva) – Rekisteröintihakemus nro 10 424 323

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n toisen valituslautakunnan 29.9.2015 asiassa R 1502/2014-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa SMHV:n toisen valituslautakunnan 29.9.2015 tekemän päätöksen
- kumoaa SMHV:n väiteosaston 14.4.2014 tekemän päätöksen
- muuttaa aikaisempia päätöksiä ja hyväksyy yhteisön tavaramerkin nro 10 424 323 rekisteröinnin kokonaisuudessaan
- velvoittaa vastaajan korvaamaan nyt vireillä olevassa oikeudenkäynnissä aiheutuvat sekä SMHV:n väitemenettelyssä sekä valitusmenettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 4 artiklaa, 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa sekä 42 artiklan 2 kohtaa on rikottu.
-

Kanne 9.12.2015 – PTC Therapeutics International v. EMA**(Asia T-718/15)**

(2016/C 059/42)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: PTC Therapeutics International Ltd (Dublin, Irlanti) (edustajat: M. Demetriou, QC, barrister C. Thomas, solicitor G. Castle, solicitor B. Kelly ja solicitor H. Billson)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto (EMA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan lääkeviraston 25.11.2015 tekemän päätöksen EMA/722323/2015, jolle myönnettiin Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi annetun asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) nojalla kolmannelle taholle oikeus tutustua lääketta koskeviin tietoihin, siltä osin kuin päätös koskee luottamuksellisia kaupallisia tietoja, joiden ilmaiseminen loukkaa kantajan oikeuksia, ja siltä osin kuin päätös on unionin säännösten vastainen
- velvoittamaan EMA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että annettu asiakirja on asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla suojattu.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että asiakirja on kokonaisuudessaan mainitun asetuksen 4 artiklan 2 kohdan nojalla suojattua luottamuksellista kaupallista tietoa.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että asiakirjan käyttöön antaminen vahingoittaa vakavasti EMA:n päätöksentekomenettelyä.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu siihen, ettei EMA suorittanut säännöksissä edellytettyä intressivertailua.
- 5) Viides kanneperuste perustuu siihen, että säännöksiä vastaavan asianmukaisen intressivertailun lopputulos olisi ollut se, ettei asiakirjaa ilmaista milään osin.

Valitus, jonka LP on tehnyt 8.12.2015 virkamiestuomioistuimen asiassa F-73/14, 28.9.2015 antamasta määräyksestä

(Asia T-719/15 P)

(2016/C 059/43)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Valittaja: LP (Haag, Alankomaat) (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Muu osapuoli: Euroopan poliisivirasto (Europol)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asiassa F-73/14 28.9.2015 annetun määräyksen ja ratkaisemaan asian tai palauttamaan sen virkamiestuomioistuimeen,
- velvoittamaan Europolin korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa yhteen ainoaan valitusperusteeseen, joka perustuu siihen, että valituksenalaisessa määräyksessä on useita oikeudellisia virheitä ja siihen, että se on ristiriidassa unionin oikeuden kanssa muun muassa perusteluvollisuuden, huolenpitovelvollisuuden ja ilmeisen arviointivirheen osalta.

Kanne 4.12.2015 – komissio v. CINAR

(Asia T-720/15)

(2016/C 059/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Delaude, L. Di Paolo ja J. Estrada de Solà, avustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja A. Duron)

Vastaaja: CINAR Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle takaisin 25 616 Englannin puntaa (GBP)
- velvoittaa vastaajan maksamaan korkoa 25 616 punnan suuruiselle pääomalle sen korkokannan mukaan, jota Euroopan keskuspankki sovelsi perusrahoitusoperaatioihinsa 1.12.2005 (2,09 %), korotettuna puolellatoista prosenttiyksiköllä 6.12.2005 alkaen siihen päivään asti, jona palautettavat varat on saatu takaisin, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, jonka mukaan vastaaja on rikkonut sopimusvelvoitteitaan siltä osin kuin kyse on korvattaviksi vaadittujen kulujen perustelemisesta. Kantaja väittää, että koska vastaajalle maksettava rahoitustuki on kantajan ennakkomaksuna maksamaa kokonaismäärää pienempi, vastaaja on sopimuksen mukaan velvollinen palauttamaan kyseisen summan.

Kanne 4.12.2015 – Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns v. komissio

(Asia T-722/15)

(2016/C 059/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e. V. (Mertingen, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Bittner ja N. Thies)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin
 - sen 1 artiklassa todetaan, että Saksassa on SEUT 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti myönnetty Baijerin asianomaisille maitotalousalan yrityksille Baijerin osavaltiossa suoritettuihin maitotuotetarkastuksiin liittyviä valtiontukia ja että nämä tuet ovat 1.1.2007 lähtien olleet sisämarkkinoille soveltumattomia
 - sen 2–4 artiklassa määrätään perimään edunsaajilta takaisin nämä tuet korkoineen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteessa kantaja vaatii, että komission 18.9.2015 antama päätös C(2015) 6295 final valtiontuesta SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)), jonka Saksa on myöntänyt maito- ja rasvalain mukaisia maitotuotetarkastuksia varten, kumotaan osittain.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 108 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan ja 20 artiklan 1 kohdan kanssa, rikkomiseen

Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös perustuu tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin, jotka eivät ole olleet menettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen kohteena.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomiseen luokittelemalla maksun tuotot valtion varoiksi

Kantajan mukaan maksun tuottoja ei ole luokiteltava valtion varoiksi, koska ne eivät ole olleet valtion jatkuvassa valvonnassa eivätkä kansallisten viranomaisten käytettävissä. Kansalliset viranomaiset ovat pelkästään välittäneet baijerilaisten meijereiden maksusuoritukset maidontarkastukseen osallistuneille tahoille, joiden tehtäväksi maitotuotetarkastukset oli annettu.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkomiseen luokittelemalla maitotuotetarkastusten rahoitus baijerilaisten meijereiden hyväksi myönnettyksi tueksi.

Tässä yhteydessä väitetään, etteivät maitotuotetarkastusten kustannukset ole kuluja, jotka normaalisti kuuluisivat baijerilaisten meijerien vastattaviksi. Tutkimukset on tehty yleisen edun vuoksi. Meijereiden saamiksi väitettyjen etuuksien vastineena on lisäksi ollut velvollisuus pakollisen maksun maksamiseen.

- 4) Neljäs (toissijainen) kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 3 kohdan rikkomiseen

Kantaja vetoaa siihen, että vastaaja on ajanjaksona 2000–2006 katsonut riidanalaisien toimien soveltuneen sisämarkkinoille. Riidanalaisia toimia ei ole muutettu sen jälkeen. Nämä seikat tukevat näkemystä, jonka mukaan vastaajan harkintavalta on ollut sillä tavoin rajoitettu, että sen olisi pitänyt katsoa 1.1.2007 lähtien myönnetty riidanalaiset toimet sisämarkkinoille soveltuviksi.

- 5) Viides (toissijainen) kanneperuste, joka perustuu SEUT 108 artiklan 1 ja 3 kohdan rikkomiseen luokittelemalla maitotuotetarkastusten rahoitus uudeksi ja siten ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvaksi tueksi
- 6) Kuudes (toissijainen) kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantaja katsoo lopuksi, että komissio on ajanjakson 2000–2006 osalta todennut maitotuotetarkastusten rahoituksen soveltuneen sisämarkkinoille. Lisäksi se on vielä helmikuussa 2012 pitänyt maitotuotetarkastusten rahoitusta olemassa olevana tukena. Se on siten saanut aikaan perustellun luottamuksen siihen, ettei väitettyjä tukia ainakaan määrättäisi perittäviksi takaisin.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 4.12.2015 – Genossenschaftsverband Bayern v. komissio

(Asia T-723/15)

(2016/C 059/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Genossenschaftsverband Bayern e. V. (München, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Bittner ja N. Thies)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin

— sen 1 artiklassa todetaan, että Saksassa on SEUT 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti myönnetty Baijerin asianomaisille maitotalousalan yrityksille Baijerin osavaltiossa suoritettuihin maitotuotetarkastuksiin liittyviä valtiontukia ja että nämä tuet ovat 1.1.2007 lähtien olleet sisämarkkinoille soveltumattomia

— sen 2–4 artiklassa määrätään perimään edunsaajilta takaisin nämä tuet korkoineen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteessa kantaja vaatii, että komission 18.9.2015 antama päätös C(2015) 6295 final valtiontuesta SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)), jonka Saksa on myöntänyt maito- ja rasvalain mukaisia maitotuotetarkastuksia varten, kumotaan osittain.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen, jotka ovat pääosin samoja tai samankaltaisia kuin kanneperusteet, joihin vedotaan asiassa T-722/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns v. komissio.

Kanne 14.12.2015 – Justice & Environment v. komissio

(Asia T-727/15)

(2016/C 059/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Association Justice & Environment, z.s. (Brno, Tšekki) (edustaja: asianajaja S. Podskalská)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan mitättömäksi Euroopan komission ympäristöasioista vastaavan pääosaston 19.8.2015 päivätyn päätöksen, jonka viitenumero on Ref GestDem nro 2015/4284 ja jolla on evätty tietojen saamista koskeva pyyntö, ja pääsihteerin Euroopan komission nimissä 15.10.2015 tekemän päätöksen, jonka viitenumero on Ares(2015)4311297 ja jolla on hylätty vahvistava hakemus
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja esittää, että kanteen kohteena olevat päätökset ovat lainvastaisia, koska ne ovat seuraavien normien vastaisia: (i) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 15 artikla (aiempi EY 255 artikla); (ii) asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohta; (iii) asetuksen (EY) N:o 1367/2006 ⁽²⁾ 6 artiklan 1 kohta ja (iv) tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimus (Århusin yleissopimus) yhdessä tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta 17.2.2005 tehdyn neuvoston päätöksen (2005/370/EY) ⁽³⁾ kanssa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001 (EUVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1367/2006 (EUVL L 264, s. 13).

⁽³⁾ EUVL L 124, s. 1.

Kanne 17.12.2015 – MSD Animal Health Innovation ja Intervet international v. EMA

(Asia T-729/15)

(2016/C 059/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: MSD Animal Health Innovation GmbH (Schwabenheim, Saksa) ja Intervet international BV (Boxmeer, Alankomaat) (edustajat: J. Stratford, QC, barrister C. Thomas, asianajaja P. Bogaert, solicitor B. Kelly ja solicitor H. Billson)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto (EMA)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan EMA:n 25.11.2015 tekemän päätöksen, joka annettiin tiedoksi kantajille 3.12.2015 ja jolle myönnettiin asetuksen N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) nojalla kolmannelle taholle oikeus tutustua eläinlääkettä koskeviin tietoihin, siltä osin kuin päätös koskee luottamuksellisia kaupallisia tietoja, joiden ilmaiseminen loukkaa kantajien oikeuksia, ja siltä osin kuin päätös on unionin säännösten vastainen
- velvoittamaan EMA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että annetut asiakirjat ovat asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla suojattuja yleisen luottamuksellisuusolettaman vuoksi.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu siihen, että asiakirjat ovat kokonaisuudessaan mainitun asetuksen 4 artiklan 2 kohdan nojalla suojattua luottamuksellista kaupallista tietoa.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että asiakirjojen käyttöön antaminen vahingoittaa vakavasti EMA:n päätöksentekomenettelyä.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu siihen, ettei EMA suorittanut säännöksissä edellytettyä intressivertailua.
- 5) Viides kanneperuste perustuu siihen, että säännöksiä vastaavan asianmukaisen intressivertailun lopputulos olisi ollut se, ettei asiakirjoja ilmaista miltään osin, tai ainakin, että ne ilmaistaan vain kantajien ehdottamilta osin.

Kanne 18.12.2015 – Hydro Aluminium Rolled Products v. komissio

(Asia T-737/15)

(2016/C 059/49)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Grevenbroich, Saksa) (edustajat: asianajajat U. Karpenstein ja K. Dingemann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan SEUT 264 artiklan nojalla 25.11.2014 tehdyn Euroopan komission päätöksen valtiontukiasiassa SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, C(2013) 4424 final
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste: kyse ei ole valtiontuesta

- Kantaja väittää, että vastaaja on virheellisesti katsonut, että uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetulla vuoden 2012 lailla (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien; EEG) paljon energiaa käyttävien yritysten eduksi säädetty poikkeus merkitsee valtion varojen käyttämistä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavoin. EEG-lisämaksu kannetaan ainoastaan yksityisiltä henkilöiltä, eikä kerättyjä varoja voida myöskään osoittaa valtiolle, koska niihin ei liity pysyvää valvontaa eivätkä viranomaiset tästä syystä pääse tosiasiallisesti käsiksi varoihin.

2) Toinen kanneperuste: valikoivuuden puuttuminen

- Kantaja väittää, että erityinen hyvityssääntö (Besondere Ausgleichsregelung; BesAR) ei ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa edellytetyllä tavalla valikoiva, vaan kyse on EEG-lisämaksun sääntelyjärjestelmään sisäisesti liittyvästä poikkeuksesta.

3) Kolmas kanneperuste: luottamuksensuojan periaatetta on loukattu

- Kantaja väittää, että vastaaja on luonut kantajalle perustellun luottamuksen, koska se on jättänyt tutkimatta EEG-lisämaksun – josta se oli tietoinen – valtiontukisäännösten kannalta yli kymmenen vuoden ajan. Vastaaja ei myöskään ole ryhtynyt perimään takaisin vastaavanlaisia tukia muissa jäsenvaltioissa.

Kanne 18.12.2015 – Aurubis ym. v. komissio

(Asia T-738/15)

(2016/C 059/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Aurubis AG (Hampuri, Saksa), Aurubis Stolberg GmbH & Co. KG (Stolberg, Saksa), Covestro Deutschland AG (Leverkusen, Saksa), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Saksa), Rheinkalk GmbH (Wülfrath, Saksa), Siltronic AG (München, Saksa), Vestolit GmbH (Marl, Saksa) ja Wacker Chemie AG (München) (edustajat: asianajajat C. Arhold ja N. Wimmer)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 3 artiklan 1 kohdan
 - siltä osin kuin komissio toteaa, että paljon energiaa käyttävien yritysten eduksi vuosina 2013 ja 2014 säädetty alennukset lisämaksusta, jolla on tarkoitus rahoittaa uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen (EEG-lisämaksu), ovat SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea
 - toissijaisesti siltä osin kuin komissio toteaa, että mainitut alennukset ovat SEUT 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti myönnettyä valtiontukea
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 6, 7 ja 8 artiklan siltä osin kuin komissio määrää tuen takaisinperittäväksi
- velvoittamaan komission korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat valtiontukiasiassa SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, C(2013) 4424 final, 25.11.2014 tehdyn komission päätöksen osittaista kumoamista. ⁽¹⁾

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohtaa on rikottu

- Kantajat väittävät, että riidanalaiset alennukset eivät ole SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea jo siitä syystä, että niihin ei liity valtion varojen siirtymistä. Niillä ei myöskään myönnetä mitään valikoivaa taloudellista etua paljon energiaa käyttäville yrityksille.

2) Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklaa on rikottu

- Komissio on kantajien mukaan rikkonut SEUT 108 artiklaa määrätessään tuen (osittaisesta) takaisinperimisestä, koska vuoden 2012 EEG-lakia voitaisiin enintään pitää olemassa olevana tukena eikä uutena sääntöjen vastaisesti myönnettynä tukena.

3) Kolmas kanneperuste: suhteellisuusperiaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta on loukattu

- Kantajat väittävät, että väitetysti sääntöjenvastaisesti myönnettyjen tukien takaisinperinnällä loukataan sitä perusteltua luottamusta, joka kantajille oli syntynyt kansallisen säännösten sääntöjenmukaisuuteen ja joka oli syntynyt erityisesti komissio vuoden 2000 EEG-lakia koskevan päätöksen johdosta.

4) Kolmas kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohtaa ja työjärjestyksen 18 artiklaa on rikottu

- Kantajat moittivat neljännellä kanneperusteellaan komissiota siitä, ettei se ole ehdottanut Saksan liittotasavallalle asianmukaisia toimenpiteitä ennen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista.

⁽¹⁾ EUVL L 250, s. 122.

Kanne 21.12.2015 – Vinnolit v. komissio

(Asia T-743/15)

(2016/C 059/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Geipel)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontukiasiassa SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Saksa, Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, 25.11.2014 tehdyn Euroopan komission päätöksen (EU) 2015/1585 ja erityisesti päätöksen 1 ja 3 artiklassa olevan toteamuksen siitä, että vuoden 2012 EEG-laissa säädetty erityinen hyvityssääntö on yhteismarkkinoille soveltumatonta valtiontukea, ja päätöksen 2, 6 ja 7 artiklassa tarkoitetun velvoitteen periä osittain takaisin tuensaajayrityksille vuosina 2013 ja 2014 myönnetty etuisuudet

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: kyse ei ole SEUT 107 artiklassa tarkoitetusta tuesta

— Kantaja väittää, että uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetyssä paljon energiaa käyttäviin yrityksiin sovellettavan EEG-lisämaksun enimmäismäärässä on kyse yksityisoikeudellisen tasausmekanismin muutoksesta. Sillä ei myönnetä minkäänlaista etua valtion varoista tai valtion valvonnan alaisista varoista.

2. Toinen kanneperuste: kyse ei ole myöskään uudesta tuesta

— Kantaja väittää lisäksi, että paljon sähköä käyttävien yritysten EEG-lisämaksun enimmäismäärää ei ole pidettävä SEUT 108 artiklassa tarkoitettuna uutena tukena, koska Euroopan komissio on aiemmin luokitellut uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian tukemisen rahoitusmekanismin Saksan liittotasavallassa valtioneuvoston oikeudellisesti hyväksyttäväksi eikä sitä ole tähän mennessä olennaisesti muutettu.

3. Kolmas kanneperuste: luottamuksensuojan periaatteen loukkaus

— Kantaja väittää, että tekemällään päätöksellä Euroopan komissio on loukannut asianomaisten yritysten luottamuksensuojaa, koska Euroopan komissio on aiemmin luokitellut uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian tukemisen rahoitusmekanismin Saksan liittotasavallassa valtioneuvoston oikeudellisesti hyväksyttäväksi eikä sitä ole sen jälkeen olennaisesti muutettu.

4. Viides kanneperuste: toimivallan ylittäminen

— Lopuksi kantaja väittää, että rajoittamalla epäasianmukaisesti Saksan liittotasavallalle primaari- ja sekundaarioikeudellisesti kuuluvaa uusiutuvista energialähteistä tuotetun energian tukemismuodoista päättämistä koskevaa harkintavaltaa komissio on kyseisessä päätöksessään ylittänyt sille annetun toimivallan rajat.

Kanne 22.12.2015 – FH Scorpio v. SMHV – Eckes-Granini Group (YO!)

(Asia T-745/15)

(2016/C 059/52)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: FH Scorpio (Łódź, Puola) (edustaja: asianajaja R. Rumpel)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Saksa)

Menettely SMHV:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan YO! – Rekisteröintihakemus nro 11 208 436

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n toisen valituslautakunnan 2.10.2015 asiassa R 1546/2014-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa kanteen perustelluksi
- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin se koskee merkin YO! nro 011208436 rekisteröintiä
- muuttaa riidanalaista päätöstä rekisteröimällä merkin kaikkien niiden tavaroiden ja palvelujen osalta, joiden osalta rekisteröintiä on haettu
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 22.12.2015 – Biofa v. komissio

(Asia T-746/15)

(2016/C 059/53)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Biofa AG (Münsingen, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Stallberg ja S. Knoblich)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan perusaineen natriumvetykarbonaatti hyväksymisestä 17.11.2015 annetun vastaajan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2069 (EUVL L 301, s. 42)
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu tietosuojan noudattamatta jättämiseen

Kantajan tiedot, jotka koskevat kantajan kasvinsuojeluainetta VitiSan[®], kuuluvat asetuksen (EY) N:o 1107/2009 (¹) 59 artiklaan perustuvan tietosuojan piiriin. Sillä, että näitä tietoja on käytetty natriumvetykarbonaatin perusaineeksi hyväksymiseksi, loukataan näin ollen kantajan oikeutta tietosuojaan.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu toissijaisuusperiaatteen loukkaamiseen perusaineiden hyväksymismenettelyssä

Natriumvetykarbonaatin hyväksyminen perusaineeksi loukkaa kasvinsuojelua koskevaa toissijaisuusperiaatetta, koska kantajan kasvinsuojeluaine VitiSan[®], joka sisältää tehoainetta kaliumvetykarbonaatti, on käytettävissä hyväksyttynä kasvinsuojeluaineena, jossa on vertailukelpoista tehoainetta.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu prioriteettiperiaatteen loukkaamiseen perusaineiden hyväksymismenettelyssä

Kantajan hakema natriumvetykarbonaatin tehoaineeksi hyväksyminen estää prioriteettiperiaatteen mukaan kyseisen aineen hyväksymisen perusaineeksi.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu kantajan omaisuudensuojan loukkaamiseen

Kantajan tietojen luvaton käyttö natriumvetykarbonaatin perusaineeksi hyväksymiseksi loukkaa kantajan Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 17 artiklan 2 kohdan mukaisia teollis- ja tekijänoikeuksia.

5) Viides kanneperuste, joka perustuu luottamuksellisten liiketoimintaa koskevien tietojen suojaa koskevan vaatimuksen noudattamatta jättämiseen

Kantajan tietojen luvaton käyttö natriumvetykarbonaatin perusaineeksi hyväksymiseksi loukkaa lisäksi perusoikeuskirjan 7 artiklan mukaista luottamuksellisten liiketoimintaa koskevien tietojen suojaa.

6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu yhdenvertaista kohtelua koskevan yleisen periaatteen loukkaamiseen

Kantajan tietojen luvaton käyttö natriumvetykarbonaatin perusaineeksi hyväksymiseksi loukkaa myös yhdenvertaista kohtelua koskevaa periaatetta. Kantajan on täytynyt tehdä merkittäviä investointeja hyväksymistä varten tarvittavien tietojen hankkimiseksi, kun taas vastaaja on käyttänyt näitä tietoja kolmansien hyväksi, joiden ei ole tarvinnut täyttää näitä vaatimuksia.

7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen

Kantajan tietojen luvaton käyttö natriumvetykarbonaatin perusaineeksi hyväksymiseksi johtaa lopuksi luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen. Kantajalla on ollut perusteltu luottamus siihen, että sen kasvinsuojeluainetta VitiSan[®] koskevia tietoja käytetään ainoastaan tietosuojaa noudattaen.

(¹) Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21.10.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009 (EUVL L 309, s. 1).

Kanne 22.12.2015 – Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft ym. v. komissio

(Asia T-750/15)

(2016/C 059/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Saksa), RWE Power AG (Essen, Saksa), Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Saksa) (edustajat: asianajajat U. Karpenstein, K. Dingemann ja M. Kottmann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan komission menettelyssä State aid SA.38632 (2014/N) (ex 2013/NN) – Germany – EEG 2014 – Reform of the Renewable Energy Law 23.7.2014 tekemän päätöksen C(2014) 5081 final siltä osin kuin siinä luokitellaan vuoden 2014 EEG-lain 61 artiklan 3 ja 4 momentin säännökset olemassa olevien laitosten käytöstä omaa kulutusta varten valtiontueksi ja todetaan 5 kohdan toisessa luetelmakohdassa (s. 75) näiden säännösten soveltuvan sisämarkkinoille vain 31.12.2017 saakka

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: tiettyjä yrityksiä ei ole suosittu valikoivasti

Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantajat väittävät, että riidanalaisessa päätöksessä todetaan olemassaolevien laitosten käyttö omaa sähkönkulutusta varten (vuoden 2014 EEG-lain 61 artiklan 3 ja 4 momentti) virheellisesti valikoivaksi toimenpiteeksi ja näin ollen valtiontukeksi.

2. Toinen kanneperuste: kyse ei ole valtion rahoituksesta

Toisessa kanneperusteessaan kantajat väittävät, ettei EEG-maksulla rahoitettua uusiutuvien energialähteiden käytön edistämistä rahoiteta julkisilla vaan yksityisillä varoilla. EEG-maksun kantaminen tai sen käyttäminen eivät ole – kuten oikeuskäytännössä vaaditaan – valtion jatkuvan valvonnan alaisina. Lisäksi kyseiset säännökset eivät rasita valtion talousarviota, koska EEG-maksun kokonaismäärä ei vähene sen vuoksi, että olemassaolevien laitosten käytöstä omaa kulutusta varten ei kanneta maksua.

Kanne 30.12.2015 – Luxemburg v. komissio

(Asia T-755/15)

(2016/C 059/55)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: D. Holderer ja asianajat D. Waelbroeck, S. Naudin ja A. Steichen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne otetaan tutkittavaksi ja että se on perusteltu
- ensisijaisesti kumoamaan komission 21.10.2015 tekemän päätöksen SA.38375, joka koskee Luxemburgin Fiatin hyväksi myöntämää valtiontukea
- toissijaisesti kumoamaan komission 21.10.2015 tekemän päätöksen SA.38375, joka koskee Luxemburgin Fiatin hyväksi myöntämää valtiontukea, siltä osin kuin se määrisi tuen takaisin perimisestä
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan SEUT 107 artiklaa on rikottu siksi että komissio ei ollut esittänyt näyttöä riidanalaisen päätöksen valikoivuudesta
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan SEUT 107 artiklaa on rikottu ja komission perusteluvollisuutta loukattu siksi, että komissio ei ole esittänyt näyttöä edusta eikä kilpailun rajoittamisesta

- 3) Kolmas kanneperuste, johon vedotaan toissijaisesti ja jonka mukaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa on rikottu siksi, että komissio oli vaatinut takaisinperintää ottamatta huomioon oikeusvarmuuden ja puolustautumisoikeuksien periaatetta.

Kanne 21.12.2015 – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft v. SMHV — Fédération Internationale des Logis (T)

(Asia T-756/15)

(2016/C 059/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an der Ruhr, Saksa) (edustaja: asianajaja H. Prange)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Federation Internationale des Logis (Pariisi, Ranska)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki T – Rekisteröintihakemus nro 11 623 022

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n viidennen valituslautakunnan 31.8.2015 asiassa R 2653/2014-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja muuttaa päätöstä siten, että väite hylätään kokonaisuudessaan
- velvoittaa vastaajan ja mahdollisesti vastapuolen valituslautakunnassa korvaamaan oikeudenkäyntikulut, käsittelystä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 29.12.2015 – Fiat Chrysler Finance Europe v. komissio

(Asia T-759/15)

(2016/C 059/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Fiat Chrysler Finance Europe (FCFE) (Luxemburg, Luxemburg) (edustajat: solicitor J. Rodriguez sekä asianajajat M. Engel ja G. Maisto)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kumoamiskanne on otettava tutkittavaksi
- kumoamaan 21.10.2015 päivätyin, Luxemburgin suurherttuakunnalle (Luxemburg) asiassa SA.38375 (2914/C ex 2014 NN) osoitetun päätöksen (riidanalainen päätös) 1–4 artiklan
- velvoittamaan komission korvaamaan FCFE:n oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jossa väitetään, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan SEUT 107 artiklaa, koska komissio on soveltanut väärin käsitettä ”valikoiva etu” ja jättänyt näyttämättä, että kilpailun vääristyminen johtuu EHS:sta
- 2) Toinen kanneperuste, jossa väitetään, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan SEUT 296 artiklan 2 kohtaa ja loukataan perusteluvollisuutta siksi, ettei siinä ole selitetty, kuinka markkinaehtoisuuden periaate johdetaan unionin oikeudesta tai mikä tämä periaate ylipäättään on, ja siksi, että siinä on esitetty pintapuolinen kuvaus ennakkohinnoittelusopimuksen vaikutuksista kilpailuun
- 3) Kolmas kanneperuste, jossa väitetään, että riidanalaisella päätöksellä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta, koska komission uusi muotoilu markkinaehtoisuuden periaatteesta johtaa täydelliseen epävarmuuteen ja aiheuttaa sekaannusta sen suhteen, milloin ennakkohinnoittelusopimus ja todella jokainen siirtohinnoitteluanalyysi voi rikkoa EU:n valtiontukisääntöjä
- 4) Neljäs kanneperuste, jossa väitetään, että riidanalaisella päätöksellä loukataan luottamuksensuojan periaatetta, koska komissio sai aikaan perustellun luottamuksen siihen, että se arvioi valtiontukiasioissa siirtohinnoittelujärjestelyt OECD:n ohjeiden perusteella ja sen äkillisellä poikkeamisella tästä periaatteesta loukataan luottamuksensuojan periaatetta.

Kanne 23.12.2015 – Alankomaat v. komissio

(Asia T-760/15)

(2016/C 059/58)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. Bulterman, B. Koopman ja M. de Ree)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 21.10.2015 tehdyn komission päätöksen C(2015) 7143, joka koskee valtiontukea SA.38374 (2014/C ex 2014/NN), jonka Alankomaat on toteuttanut Starbucksin hyväksi
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan virheelliseen soveltamiseen, koska komissio on katsonut, että siirtohinnoittelua koskeva ennakkosopimus ("Advanced Pricing Agreement"; APA) on luonteeltaan valikoiva.
 - Ensinnäkin komissio ei ole näyttänyt riittävästi eikä selvästi toteen, että valikoivuutta koskeva peruste täyttyi.
 - Toiseksi komissio on käyttänyt perusteettomasti viitekehystenä Alankomaiden yhtiöverotusta koskevaa yleistä järjestelmää. Asianmukainen viitekehys APA:lle on yhtiöverolain (Wet op de Vennootschapsbelasting) 8b §:n 1 momentti ja siirtohinnoista tehty päätös (Verrekenprijbesluit). APA:ssa on ainoastaan sovellettu tätä viitekehystä.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan virheelliseen soveltamiseen, koska komissio on arvioinut etuuden olemassaoloa unionin oikeuden markkinaehtoisuuden periaatteen avulla. Kantaja väittää, ettei ole olemassa mitään unionin oikeuden markkinaehtoisuuden periaatetta ja että tämä periaate ei ole osa valtiontukea koskevaa arviointia.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan virheelliseen soveltamiseen, koska komissio on katsonut, että Starbucks Manufacturing EMEA BV on saanut APA:sta etua, koska siirtohinnoittelussa on valittu liiketoiminettomarginaalimenetelmä ("Transactional Net Margin Method").

Komissio väittää kantajan mukaan virheellisesti, että APA:ssa sovittu menetelmä ei ole luotettava tapa arvioida markkinatodellisuutta. Komissio ei myöskään näytä toteen, että Alki:lle maksetulla korvauksella ja vihreiden papujen omakustannushinnan korotuksella ei ole mitään todellista arvoa.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu SEUT 107 artiklan 1 kohdan virheelliseen soveltamiseen, koska komissio on katsonut, että Starbucks Manufacturing EMEA BV saa APA:sta etua, joka johtuu tavasta, jolla liiketoiminettomarginaalimenetelmää on sovellettu.

Komissio lähtee virheellisesti siitä, että APA:ssa sovittua liiketoiminettomarginaalimenetelmää on sovellettu virheellisesti ja että tämä johtaa siihen, että Starbucks Manufacturing EMEA BV saa APA:sta etua. Komissio ei ole millään tavalla näyttänyt toteen, että sen esittämä tapa soveltaa liiketoiminettomarginaalimenetelmää johtaisi korkeampaan verotettavaan voittoon ja siihen, ettei etua syntyisi.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu huolenpitovelvoitteen rikkomiseen, koska komissio ei ole arvioinut eikä ottanut huomioon päätöksessä kaikkia merkityksellisiä seikkoja ja on jopa ottanut huomioon nimettäviä tietoja tai ainakin tietoja, joita ei ole milloinkaan annettu Alankomaiden hallitukselle tiedoksi.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.12.2015 – Ahrend Furniture v. komissio**(Asia T-482/15) ⁽¹⁾****(2016/C 059/59)***Oikeudenkäyntikieli: ranska*

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 337, 12.10.2015.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 21.12.2015 – ZZ v. komissio

(Asia F-148/15)

(2016/C 059/60)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja P. Vanden Castele)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vaatus kilpailun EPSO/AD/306/15 – ranskan kielen juristi-lingvistit (AD7) valintalautakunnan sen päätöksen kumoamisesta, jolla on jätetty myöntämättä hakijalle oikeus osallistua kilpailun seuraavaan vaiheeseen sillä perusteella, että hänellä ei ollut vaadittavaa oikeudellisen alan belgialaista, ranskalaista tai luxemburgilaista korkeakoulututkintoa vastaavaa koulutusta.

Vaatimukset

- On kumottava valitus- ja nimityspäätökset, jotka liittyvät ranskan kielen juristi-lingvistejä (AD7) koskevan tutkintoihin ja kokeisiin perustuvan avoimen kilpailun EPSO/AD/306/15 kilpailuilmoitukseen (EUVL 21.5.2015), mukaan lukien päätös, johon on viitattu kantajalle osoitetussa 24.9.2015 päivätyssä kirjeessä ja jonka mukaan ”tutkittuaan hakemuksenne – kyseinen valintalautakunta ei voi hyväksyä Teitä kilpailun seuraavaan vaiheeseen”.

Kanne 23.12.2015 – ZZ v. komissio

(Asia F-151/15)

(2016/C 059/61)

Oikeudenkäyntikieli:

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja A. Tymen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Komission sen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jolla kantajalta evättiin oikeus perhe-eläkkeeseen, sekä vaatimus saada korvausta väitetyistä henkisistä kärsimyksistä ja aineellisesta vahingosta.

Vaatimukset

- henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston 13 tai 14.4.2015 tekemä päätös, jolla kantajalta evättiin oikeus perhe-eläkkeeseen, on kumottava
 - komission 15.9.2015 tekemä päätös, jolla hylätään kantajan 15.6.2015 tekemä valitus, on kumottava siltä osin kuin se on tarpeellista
 - kantajalle aiheutuneesta aineellisesta vahingosta on määrättävä korvaus
 - kantajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä on määrättävä korvaus, jonka kohtuulliseksi ja oikeudenmukaiseksi määräksi on arvioitu 5 000 euroa
 - komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI